

**„STUDIUM
UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY MIŁÓWKA”**

**TOM II
KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

**ZAŁĄCZNIK NR 2
DO UCHWAŁY NR XXXVI/222/2013
RADY GMINY MIŁÓWKA
Z DNIA 20 WRZEŚNIA 2013 R.**

ZAWARTOŚĆ TOMU II:

ROZDZIAŁ I	
USTALENIA OGÓLNE	2
ROZDZIAŁ II	
KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW	6
ROZDZIAŁ III	
KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY	13
ROZDZIAŁ IV	
OBSZARY I ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU KULTUROWEGO.....	17
ROZDZIAŁ V	
OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ	25
ROZDZIAŁ VI	
KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	28
ROZDZIAŁ VII	
OBSZARY ROZMIESZCZENIA INWESTYCJI CELU PUBLICZNEGO	32
ROZDZIAŁ VIII	
OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	33
ROZDZIAŁ IX	
KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ.....	34
ROZDZIAŁ X	
OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH	37
ROZDZIAŁ XI	
OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCENÍ, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI	38
ROZDZIAŁ XII	
STOSOWANIE STUDIUM W PRAKTYCE	39
ROZDZIAŁ XIII	
UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM.....	41

ZAŁĄCZNIKI:

ZAŁĄCZNIKI TABELARYCZNE TOMU II - KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO:

- ZAŁĄCZNIKI TABELARYCZNE NR KT1 ÷ KT3

ROZDZIAŁ I

USTALENIA OGÓLNE

1. Tom II „Kierunki zagospodarowania przestrzennego” jest drugą, integralną częścią **„Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Milówka”** zwanego dalej studium.
2. Studium dotyczy obszaru w granicach administracyjnych gminy.
3. Studium, a w szczególności Tom II „Kierunki zagospodarowania przestrzennego”, jest dokumentem określającym przyjęte przez gminę Milówka kierunki kształtowania polityki przestrzennej, a także wyrazem woli stanowienia prawa miejscowego, poprzez wyznaczenie obszarów do sporządzenia lub zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy, w określonych w studium granicach.
4. Podstawą do opracowania Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy były następujące dokumenty i opracowania:
 - 1) Uchwała nr VI/23/2011 Rady Gminy Milówka z dnia 10 lutego 2011r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Milówka;
 - 2) wnioski do zmiany studium, które wpłynęły zgodnie z art. 11 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
 - 3) materiały planistyczne opracowane w trakcie sporządzania Studium, w skład których wchodzi:
 - a) analizy stanu istniejącego zagospodarowania gminy, w tym funkcji: mieszkaniowo - usługowej, gospodarczej, usług komunalnych, stanu infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, stanu środowiska naturalnego i warunków życia mieszkańców, stanu zabytków i wartości kulturowych,
 - b) analizy zmian demograficznych i współczesnych potrzeb społecznych,
 - c) analizy potrzeb dotyczących zachowania i ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego,
 - d) analizy zasobów i stanu zabytków architektury, urbanistyki i niematerialnego dziedzictwa kulturowego,
 - e) innych prognoz przestrzennych oraz wizji rozwoju,
 - 4) obowiązujące Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Milówka 2006,
 - 5) obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, wymienione w rozdziale IV tomu I - Uwarunkowania,
 - 6) Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe 2005,
 - 7) Strategia zrównoważonego rozwoju Gminy Milówka 2004,
 - 8) Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego (Dz. Urz. Woj. Śl. nr 68 poz. 2049 z dnia 27 lipca 2004r.),
 - 9) dane statystyczne z Banku Danych Lokalnych GUS z lat 1995-2009,

- 10) przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. 2012 poz. 647 z późn. zm.) oraz rozporządzenia ministra infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. 2004 nr 118 poz. 1233).
5. Z uwagi na brak ustawowych definicji, dla potrzeb studium wprowadza się uściślenia następujących pojęć:
- 1) **struktura przestrzenna** – to układ elementów przestrzennych (zagospodarowania przestrzennego i środowiska) danego obszaru, obejmujący ich wzajemne relacje funkcjonalne i przestrzenne;
 - 2) **struktura urbanistyczna** – to świadome odwzorowanie istniejącego lub planowanie i projektowanie nowego **zagospodarowania przestrzeni** danego obszaru (przede wszystkim przestrzeni zurbanizowanej), realizowane za pomocą skoordynowanych elementów (o określonych kształtach i cechach), tworzących strukturę (to jest zbiór elementów, których układ i wzajemne relacje stanowią całość).
6. Z uwagi na przyjętą metodykę zapisu, studium wprowadza definicje pojęć, nie mających swego jednoznacznego określenia w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jak również w przepisach odrębnych. Są to:
- 1) **jednostki przestrzenne studium** – są to trzy podstawowe jednostki: **A, B, C** położone w granicach administracyjnych Gminy Milówka, rozgraniczane za pomocą drogi układu podstawowego tranzytowego oraz elementu krajobrazu, przedstawione na rysunku studium (*schemat nr IIA/1*) - tak zwany **poziom I struktury urbanistycznej**;
 - 2) **jednostki strukturalne studium** – są to jednostki, położone w granicach poszczególnych jednostek przestrzennych studium, wyznaczone na bazie podstawowego, uzupełniającego układu komunikacyjnego oraz indywidualnych przestrzennych i funkcjonalnych cech gminy, przedstawione na rysunku studium (*schemat nr IIA/2*) tak zwany - **poziom II struktury urbanistycznej**;
 - 3) **tereny studium** – to jedna lub kilka działek, położonych w granicach poszczególnych **jednostek** strukturalnych studium, dla których możliwe jest określenie przeznaczenia podstawowego, a także sposobu jego zagospodarowania i użytkowania, które posiadają na rysunku studium wyznaczone graficznie, za pomocą linii ciągłych, jednoznaczne granice (*rysunek studium nr IIA*) tak zwany - **poziom III struktury urbanistycznej**;
 - 4) **tereny liniowe studium** – są to działki położone w liniach rozgraniczających, realizujące **sieć** połączeń między jednostkami przestrzennymi, strukturalnymi i terenami studium, są to kolejno tereny należące do:
 - a) **systemu terenów dróg i ulic publicznych** – to jest działek lub ich części, położonych wewnątrz linii rozgraniczających istniejące i planowane drogi publiczne,
 - b) **systemu terenów wód płynących** – to jest działek lub ich części, położonych wewnątrz linii rozgraniczających wody płynące,
 - 5) **obszary i obiekty studium** – są to wyodrębnione w granicach gminy problemowe obszary i obiekty odpowiadające tematykom jakie zostają wprowadzone do studium, są to:

- a) **obiekty i obszary ochrony środowiska**, w tym:
 - pomniki przyrody ożywionej,
 - obszary parków krajobrazowych,
 - obszary NATURA 2000,
 - obszar przestrzeni zieleni,
 - b) **obiekty i obszary ochrony środowiska kulturowego**, w tym:
 - obiekty wpisane do rejestru zabytków nieruchomych,
 - obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków nieruchomych,
 - obszary obserwacji archeologicznej,
 - c) **obszary problemowe pozostałe**, w tym:
 - obszary przekształceń,
 - obszary rehabilitacji,
 - obszary rewitalizacji,
- 6) **przeznaczenia dominujące** – przez które należy rozumieć, iż określone w studium przeznaczenie terenu odnosi się do przeważającej powierzchni nieruchomości położonych w granicach każdego z wyznaczonych graficznie na rysunku studium terenów.
- 7) **przeznaczenia dopuszczone** – przez które należy rozumieć:
- a) istniejące przeznaczenie i zagospodarowanie, w tym wymieniane z nazwy, z zastrzeżeniem, iż przeznaczenia te zostaną uściśnione na etapie przyszłych planów miejscowych,
 - b) nowe wymieniane z nazwy przeznaczenia dopuszczone dla części nieruchomości położonych w granicach terenu studium, nie kolidujące, uzupełniające i wzbogacające przeznaczenie dominujące,
- 8) **przynależne zagospodarowanie terenu** – przez które należy rozumieć:
- a) istniejące lub planowane, zależne od przeznaczenia terenu: drogi publiczne należące do drogowego układu obsługowego, drogi wewnętrzne, powierzchnie jezdne, postojowe, piesze i rowerowe oraz inne tereny o utwardzonych nawierzchniach, zlokalizowane na terenie oraz rozwiązania nadziemne i podziemne,
 - b) parkingi i garaże, w tym naziemne, podziemne i nadziemne realizujące zapotrzebowanie na miejsca postojowe w granicach terenów zabudowy,
 - c) parkingi obsługujące ruch turystyczny, rekreację i sport sytuowane wzdłuż ciągów komunikacyjnych oraz w sąsiedztwie terenów wskazanych pod sport, turystykę, rekreację, obszarów szczególnego wsparcia rozwoju promocji i turystyki oraz miejsc obsługi ruchu turystycznego i punktów widokowych - w granicach terenów chronionych przed zabudową i niezabudowanych,
 - d) zieleń, w tym wysoka, średnia i niska,
 - e) zagospodarowanie rekreacyjne i sportowe niekolizyjne z dominującym i dopuszczonym przeznaczeniem,
 - f) cieki i oczka wodne,
 - g) miejsca na odpady komunalne, ogrodzenia, małą architekturę, akcenty architektoniczne, zadaszenia, pergole, tarasy,

- h) budowle terenowe, takie jak: podjazdy, schody, rampy, mury oporowe, place zabaw, urządzenia ogrodowe, elementy reklamowe wolnostojące i związane z obiektami budowlanymi,
- i) obiekty, budowle, sieci, przyłącza i urządzenia związane z uzbrojeniem terenu i infrastrukturą techniczną;

z zastrzeżeniem, iż w przyszłych planach miejscowych wymienione przeznaczenia, funkcje oraz sposoby zagospodarowania i urządzenia terenu wymagają jednoznacznego uściślenia.

- 9) z uwagi na skalę i szczegółowość sporządzania studium dla każdego terenu studium, niezależnie od zdefiniowanego przeznaczenia dominującego, przeznaczeń dopuszczonych, czy przynależnego zagospodarowania terenu, przeznaczeniami mogącymi występować dodatkowo w jego granicach mogą być: drogi publiczne kategorii zbiorczej, lokalnej i dojazdowej, garaże i parkingi nie realizujące zapotrzebowania na miejsca postojowe w granicach terenu, z uwzględnieniem zapisów punktu 8b i 8c, miejsca obsługi transportu zbiorowego takie jak przystanki komunikacji, pętle autobusowe itp., a także tereny infrastruktury, takie jak: przepompownie, ujęcia wód, stacje transformatorowe, stacje bazowe telefonii komórkowej itp.,;
- 10) **powierzchnia biologicznie czynna** – pod tym pojęciem należy rozumieć parametr określany jako % minimalny, będący ilorazem: sumy wszystkich powierzchni biologicznie czynnych położonych w granicach terenu studium, do jego powierzchni liczonej w granicach linii rozgraniczających dany teren, przemnożony przez 100%;
- 11) **wysokość zabudowy** – pod tym pojęciem należy rozumieć nieprzekraczalną wysokość budynku, zgodną z przepisami odrębnymi i określoną za pomocą ilości kondygnacji nadziemnych, przy czym:
 - a) dopuszcza się utrzymanie istniejącej zabudowy wyższej niż określona w „Studium...”, bez prawa zwiększania liczby i wysokości kondygnacji powyżej wysokości ustalonych,
 - b) studium nie określa ograniczeń wysokości dla budowli, w tym: masztów, wież, kominów, obiektów technicznych i technologicznych oraz wysokiego składowania, pozostawiając te ustalenia w kompetencji przyszłych planów miejscowych.

ROZDZIAŁ II

KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW

1. GŁÓWNE KIERUNKI ROZWOJU GMINY MILÓWKA

1. Kierunki rozwoju określone w studium są spójne ze **"Strategią zrównoważonego rozwoju Gminy Milówka"**.
2. Podstawowym celem wszystkich określonych w studium kierunków rozwoju jest osiągnięcie zrównoważonego, zharmonizowanego ze środowiskiem naturalnym rozwoju, bazującego na turystyce, umożliwiającego kształtowanie zróżnicowanej pod względem funkcjonalnym przestrzeni wiejskiej, zapewniającej wysoką jakość życia mieszkańców oraz zachowanie lokalnych wartości kulturowych i środowiskowych.
3. Cele rozwojowe ukierunkowane są na szybkie przeprowadzenie pozytywnych zmian w obszarach: społecznym, gospodarczym, środowiskowym, kulturalnym i materialnym, dla przeprowadzenia których studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym strategicznym dokumentem, decydującym o planowanych działaniach w obszarze gminy.
4. Planowany w studium rozwój gminy Milówka związany jest z:
 - 1) **rozwojem bazy turystycznej**, skierowanej w szczególności na wypoczynek rodzinny i aktywną turystykę, w tym:
 - a) rozbudową bazy noclegowej ze szczególnym uwzględnieniem obiektów agroturystycznych, ekoturystycznych (turystyki nastawionej na kontakt turysty z przyrodą w obrębie nie zdewastowanych obszarów oraz ze społecznością lokalną, cechującą się aktywnym i dogłębnym zwiedzaniem obszarów o wybitnych walorach przyrodniczych oraz troską o zachowanie harmonii ekosystemów przyrodniczych i odrębności kulturowej lokalnych społeczności) oraz obsłudze turystyki górskiej.
 - b) rozbudową bazy gastronomicznej i usługowej, nastawionej na obsługę turystów oraz mieszkańców,
 - c) rozbudową bazy sportowej, służącej aktywnemu wypoczynkowi, poprzez realizację stoków i tras narciarskich, szlaków turystycznych – pieszych i rowerowych, tras do jazdy konnej, parków linowych itp. - przede wszystkim w Milówce, Kamesznicy i Nieleddwi,
 - d) realizacją planowanych inwestycji gminnych: kąpieliska w Milówce, parku w Milówce, ścieżek rowerowych, placyków rekreacyjnych służących poprawie dostępności do usług czasu wolnego i zwiększeniu atrakcyjności oferty turystycznej gminy;
 - 2) **poprawą dostępu do informacji o gminie**, szczególnie o jej atrakcjach turystycznych, wydarzeniach kulturalnych i ofercie noclegowej, realizowanej głównie przez zwiększenie informatyzacji na obszarze gminy oraz stworzenie bazy danych z niezbędnymi informacjami, a także punktów informacji turystycznej;
 - 3) **wzmocnieniem rangi centrum Milówki**, obejmującego swym zasięgiem okolice budynku Urzędu Gminy, Kościoła p.w. Wniebowzięcia N.M.P., Rynku i Kina „Tęcza”, koncentrującego

społeczne życie społeczne i publiczne oraz stanowiącego główną przestrzeń obsługi ruchu turystycznego;

4) **wykorzystaniem walorów środowiska przyrodniczego**, w szczególności poprzez:

- a) ochronę terenów cennych przyrodniczo, również poprzez ograniczanie emisji zanieczyszczeń, stosowanie odnawialnych źródeł energii oraz wdrażanie rozwiązań proekologicznych w gospodarstwach rolnych,
- b) edukację ekologiczną, związaną z zachowanymi cennymi zespołami przyrodniczymi i krajobrazowymi oraz bazującą na nich turystyce poznawczej, geo- i ekoturystyce,
- c) wykorzystanie położenia w należących do najatrakcyjniejszych pod względem krajobrazowym w skali kraju terenach do zainteresowania odwiedzających je turystów ofertą gminy;

5) **kształtowaniem krajobrazu kulturowego** o wysokich walorach estetycznych i krajobrazowych, w szczególności poprzez:

- a) ochronę wiejskiego krajobrazu, zabytków i charakterystycznego dla regionu tradycyjnego typu zabudowy,
- b) zachowanie charakterystycznych dla obszarów wiejskich struktur osadniczych i przeciwdziałanie wprowadzaniu obcych, typowych dla miast jej form i układów oraz dekoncentracji zabudowy,
- c) kształtowanie atrakcyjnych, przyjaznych przestrzeni publicznych – placów, ścieżek pieszych i rowerowych, szlaków turystycznych, ścieżek dydaktycznych, placów zabaw dla dzieci, punktów wypoczynkowych skierowanych na obsługę turystyki i przydrożnych – tworzących system powiązań między atrakcjami turystycznymi położonymi na obszarze gminy oraz w jej okolicach;

6) **zdefiniowaniem wyraźnych kierunków rozwoju** poprzez obranie **profilu tematycznych**, będących kompleksowymi projektami mającymi na celu ożywienie i rozwój gospodarki wiejskiej, integrację społeczności i koncentrację jej działalności wokół wybranego zagadnienia, kształtowanie bogatej oferty turystycznej, uwzględniającej oczekiwania różnych grup odbiorców oraz promocję i wzmacnianie poczucia tożsamości kulturowej, w tym przynależności do poszczególnych sołectw. Proponuje się obranie następujących profili tematycznych:

- a) **Kamesznica** jako „**geo i ekopark**” – przestrzeń promocji geo- i ekoturystyki, mającej na celu poprawę świadomości w zakresie dziedzictwa geologicznego i procesów geologicznych oraz działalności człowieka w terenach górskich,
- b) **Milówka** jako „**górskie miasteczko**” – przestrzeń promocji turystyki kulturowej związanej z tradycjami pogranicza Beskidu Śląskiego i Żywieckiego, tutejszym folklorem góralskim, oferująca charakterystyczne dla małych miast formy spędzenia wolnego czasu (rynek, targ produktów regionalnych – tradycja jarmarków, Stara Chałupa jako żywy skansen, festyny z okazji ludowych świąt, park) oraz wpływający na poprawę świadomości dziedzictwa historycznego okolic Milówki (budownictwo drewniane, kultura żydowska, dziedzictwo historyczne).

- c) **Nieledwia** jako „**centrum sportów**” (realizacja tras zjazdowych, przygotowanie tras biegowych, do nordic walking, rowerowych, do jazdy konnej, kuligów, konkursów psich zaprzęgów) oraz jako przestrzeń promocji polskich tradycji szlacheckich związanych z polowaniami, kuligami i zbójnictwem ze szczególnym uwzględnieniem rejonu góry Zabawa.
 - d) **Szare** jako „**wieś sielankowa**” – oferująca wypoczynek w spokojnej, cichej i bezpiecznej okolicy, kierująca ofertę głównie do rodziców z małymi dziećmi oraz atrakcje związane z agroturystyką, żywnością ekologiczną.
 - e) **Laliki** jako „**wieś rekreacyjno-uzdrowiskowa**” – koncentrująca ośrodki świadczące specjalistyczne usługi powiązane z ochroną zdrowia i zdrowym trybem życia (np. wczasy relaksacyjne, turnusy odchudzające, wczasy z jogą, ośrodki rehabilitacyjne, konferencyjne, spa) oraz obszary zabudowy letniskowej.
- 7) **utworzeniem obszarów promocji kultury i krajobrazu**, będących przestrzeniami zintensyfikowanych działań ochronnych, promocyjnych, aktywizujących, tematycznie związanych z obranymi profilami, prowadzących do wytworzenia czytelnego wizerunku poszczególnych fragmentów gminy poprzez:
- a) wykorzystanie walorów kulturowych, krajobrazowych, przyrodniczych i historycznych gminy i poszczególnych sołectw;
 - b) koordynację i podporządkowanie działań w zakresie turystyki;
 - c) aktywizację gospodarczą ukierunkowaną na działalności związane z obranymi profilami;
 - d) utworzenie, oznaczenie i promocję tematycznych szlaków turystycznych związanych z proponowanymi profilami tematycznymi gminy i sołectw (wskazanymi na **rysunku nr IIA**), w tym:
 - planowany szlak tematyczny - geoturystyka w Kamesznicy,
 - planowany szlak tematyczny - zbójnicki w Nieledwi i Milówce,
 - planowany szlak tematyczny - historyczno-kulturowy w Milówce,
 - planowana trasa „brzegiem Soły” - rekreacyjno-sportowa
 oraz powiązanie ich z planowanymi szlakami rowerowymi, łączącymi Milówkę i Nieledwie ze Słowacją;
- 8) **utrzymaniem i rozwojem indywidualnego systemu przestrzennego gminy, poprzez:**
- a) określenie struktury urbanistycznej mającej na celu wyodrębnić czytelnych, spójnych z tradycją i kierunkami rozwoju gminy jednostek przestrzennych i strukturalnych oraz terenów studium, oddających specyfikę sposobu użytkowania terenu i określającej kierunki zmian w strukturze przestrzennej;
 - b) określenie struktury funkcjonalnej poprzez wyodrębnić czytelnych, spójnych z tradycją i kierunkami rozwoju gminy stref studium, oddających specyfikę: centrum wsi, intensywnej i ekstensywnej zabudowy wiejskiej, pasma pól uprawnych i lasów oraz enklaw zabudowy w terenach otwartych;
 - c) określenie głównych kierunków rozwoju dla każdej jednostki strukturalnej studium, pozwalających na czytelne ukierunkowanie w przyszłych planach miejscowych ich specyfiki;

- d) określenie dla każdej jednostki strukturalnej studium i dla każdego położonego w jej granicach terenu studium szczegółowych kierunków zmian w strukturze przestrzennej i przeznaczeniu terenów z uwzględnieniem wpływu ustaleń dla obiektów i obszarów, pozwalających w sposób jednoznaczny porównać ustalenia przyszłego planu miejscowego z ustaleniami studium.
 - e) zastosowanie indywidualnych wskaźników urbanistycznych, różnicujących wysokości zabudowy i proporcje powierzchni biologicznie czynnych,
 - f) w oparciu o docelową strukturę obszarów zurbanizowanych określenie planowanych w studium:
 - kierunków drogowych powiązań komunikacyjnych, a także pieszych i rowerowych należących do obszaru przestrzeni zieleni, wykorzystywanych jako materiał kierunkowy dla sporządzanych w przyszłości planów miejscowych,
 - lokalizacji istniejących lub planowanych, ważnych przestrzennie lub funkcjonalnie miejsc, stanowiących istotne elementy przestrzeni publicznych,
- 9) **utrzymaniem obszarów nieurbanizowanych oraz obszarów zieleni położonej w obszarach zurbanizowanych**, gwarantujący skuteczną ochronę przed niekontrolowanymi procesami rozproszonej urbanizacji, tak zwanego rozplywania się zabudowy, w tym:
- a) przestrzeganie zasad zrównoważonego rozwoju w sukcesywnie zachodzących procesach zmian istniejącego przeznaczenia i zagospodarowania terenów;
 - b) wyznaczenie i rozwijanie obszaru nieurbanizowanego, obejmującego obszary przestrzeni zieleni określone w rozdziale IV, w tym:
 - obszary podlegające ochronie – Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego, Park Krajobrazowy Beskidu Żywieckiego, obszar NATURA 2000 „Beskid Śląski” i obszar NATURA 2000 „Beskid Żywiecki”,
 - tereny lasów, zieleni leśnej, zieleni w dolinach potoków oraz zieleni nieurządzonej,
 - c) czytelne wyznaczenie obszaru przestrzeni chronionej przed zabudową, powiązanego z regionalnym systemem obszarów chronionych, wraz z systemem połączeń ekosystemowych i komunikacyjnych - ścieżek pieszych i rowerowych, mającego swoje powiązania i kontynuację w granicach sąsiednich gmin;
- 10) **rozwojem systemów komunikacji i transportu drogowego oraz systemu parkowania**, w celu dostosowania go do współczesnych wymagań, ze szczególnym uwzględnieniem uwarunkowań związanych z obsługą ruchu turystycznego:
- a) budowa hierarchicznego układu komunikacji drogowej,
 - b) utrzymanie i dostosowanie podstawowego układu drogowego, zdominowanego ruchem tranzytowym,
 - c) rozbudowa i rozwój układu drogowego obsługującego istniejące i nowe tereny zurbanizowane,
 - d) rozbudowa i rozwój systemu parkingowego, uwzględniająca potrzeby związane z planowanym rozwojem turystyki, w tym utworzenie punktów obsługi ruchu turystycznego integrujących miejsca postojowe z miejscami odpoczynku, polanami piknikowymi itp;

11) **rozwojem systemów infrastruktury technicznej** gwarantującym skuteczną realizację kierunków rozwojowych, a tym samym wzrost aktywności gospodarczej i przedsiębiorczości, decydujący o poprawie warunków środowiskowych i skuteczności ekologicznej odnowy wsi, w tym:

- a) rozwinięcie systemów infrastruktury technicznej do granic odpowiadających zasięgom stref urbanizacji, w tym budowa i modernizacja:
 - urządzeń do odprowadzania i oczyszczania ścieków,
 - urządzeń zaopatrzenia w wodę,
 - urządzeń elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych;
- b) rozwijanie i wykorzystanie systemów i technologii związanych z odnawialnymi źródłami energii;

12) **stymulowaniem pozytywnych kierunków przekształceń w sferze społeczno-demograficznej**, w tym:

- a) wykorzystanie do aktywizacji procesów rozwojowych wysokiego poziomu identyfikacji społeczności lokalnej z gminą i poszczególnymi sołectwami;
- b) rozwój identyfikacji społeczności lokalnej z gminą bazujący na silnym poczuciu przynależności mieszkańców do poszczególnych sołectw związanych z proponowanymi w punkcie 6 profilami tematycznymi;
- c) zapobieganie nadmiernej imigracji ludności spoza regionu zagrażającej integracji społeczności lokalnej;
- d) stymulowanie poprzez określone w studium kierunki rozwoju, realnych podstaw do:
 - zrównoważonego rozwoju społecznego,
 - ochrony własności i przestrzegania praw wszystkich stron procesów inwestycyjnych,
 - wzrostu aktywności gospodarczej osób prawnych i fizycznych,
 - stworzenia perspektyw rozwoju i zatrzymania w gminie uczącej się i studiującej młodzieży,
 - ograniczania bezrobocia i tworzenia nowych miejsc pracy,
 - aktywizacji i reorientacji zawodowej mieszkańców gminy,
 - poprawy poczucia bezpieczeństwa publicznego,co może spowodować spowolnienie, zatrzymanie lub odwrócenie niekorzystnych procesów zachodzących w strukturze demograficznej gminy;

13) **poprawą jakości życia** mieszkańców poprzez:

- a) wprowadzenie zróżnicowania funkcjonalnego,
- b) tworzenie nowych, nie związanych z rolnictwem, miejsc pracy,
- c) tworzenie i poprawę stanu przestrzeni publicznych i związany z nią wzrost integracji społeczności lokalnej.

5. Zdefiniowane w studium kierunki rozwoju przestrzennego gminy winny umożliwić osiągnięcie stabilizacji: przestrzennej, programowej, środowiskowej, społecznej i technicznej, zachowując jednocześnie równowagę z zasadami i warunkami zrównoważonego rozwoju gminy.

2. GŁÓWNE KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY

1. W celu określenia kierunków rozwoju gminy oraz zasięgu terenów zurbanizowanych i niezurbanizowanych wyznaczono model trzypoziomowej **struktury urbanistycznej**, wyodrębniając na jej obszarze:
 - 1) **jednostki przestrzenne studium**, stanowiące **poziom I** struktury urbanistycznej;
 - 2) **jednostki strukturalne studium**, stanowiące **poziom II** struktury urbanistycznej;
 - 3) **tereny studium**, stanowiące **poziom III** struktury urbanistycznej.
2. Wyznaczenia zasięgu terenów zurbanizowanych i niezurbanizowanych dokonano na podstawie określenia przeważającego typu zagospodarowania terenu, wskazując **strefy studium**, które należą do odmiennych stref polityki przestrzennej:
 - 1) Niezurbanizowane:
 - strefa **N/L – terenów leśnych** - strefa stanowiąca głównie zasób leśny: tereny leśne, przede wszystkim lasy, polany, ścieżki i drogi śródleśne, ciekі powierzchniowe, wraz z zalesieniami, zadrzewieniami, zakrzewieniami, zielenią przywodną i nieurządzoną, istniejącymi zabudowaniami i użytkowanymi rolniczo polanami leśnymi oraz terenami rolnymi o zauważalnej tendencji celowego lub samoistnego zalesiania;
 - strefa **N/R – terenów rolnych** - strefa o przewadze funkcji rolniczej: stanowiąca przede wszystkim grunty orne, łąki, pastwiska, uprawy polowe, uprawy sadownicze i ogrodnicze wraz z występującą zielenią śródpolną, przywodną i przydrożną, drogami i ścieżkami, ciekami powierzchniowymi oraz dopuszczoną i istniejącą zabudową zagrodową (siedliskową), mieszkaniową i letniskową, lasami i zadrzewieniami;
 - strefa **N/Z – enklaw zabudowy w terenach otwartych** – strefa istniejących niewielkich skupisk zabudowy siedliskowej, zagrodowej, letniskowej i mieszkaniowej położonych w terenach rolnych lub leśnych
 - 2) Zurbanizowane:
 - strefa **Z/E – ekstensywnej zabudowy wiejskiej** – strefa o przewadze funkcji mieszkaniowej, rolniczej: przeznaczona przede wszystkim dla budynków mieszkalnych niskiej intensywności, w tym zabudowy zagrodowej i letniskowej, w formie jednej bryły lub zespołu budynków;
 - strefa **Z/I – intensywnej zabudowy wiejskiej** – strefa o przewadze funkcji mieszkaniowej: przeznaczona przede wszystkim dla budynków mieszkalnych oraz mieszkalno - usługowych, w formie jednej bryły lub zespołu budynków;
 - strefa **Z/C - intensywnej zabudowy wiejskiej o funkcjach centrum** – strefa o przewadze funkcji usługowych i mieszkaniowych: przeznaczona przede wszystkim dla budynków usługowych, mieszkalno – usługowych i mieszkalnych, w formie jednej bryły lub zespołu budynków.
3. Dla terenów studium położonych w poszczególnych strefach zurbanizowanych w tabelach **KT/1÷KT/3** wskazano, jako ustalenia indywidualne: wielkość powierzchni biologicznie czynnej oraz wysokość zabudowy.
4. Graficzną interpretację planowanej **struktury funkcjonalnej** przedstawiono na schemacie nr **IIB/1**.

5. W celu racjonalnego wykorzystania pod względem chłonności terenów, **obszaru urbanizacji**, gwarantującego przestrzenną spójność gminy, zintegrowany rozwój infrastruktury komunikacyjnej i technicznej oraz skuteczne przeciwdziałanie przed niekontrolowanym „rozpływaniem” się zabudowy, w granicach zurbanizowanego obszaru gminy wyznaczono **strefy typów urbanizacji**. Są to:

- 1) strefa urbanizacji istniejącej – **kontynuacji zabudowy** - oznaczona symbolem **URB-I**, dla której stan istniejący oraz obowiązujące dokumenty planistyczne pozwoliły na przypisanie i określenie odpowiednich przeznaczeń oraz zasad kontynuacji zabudowy, na bazie istniejących i nieznacznie rozbudowywanych systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
- 2) strefa urbanizacji zaplanowanej – **rozwoju zabudowy** - oznaczona symbolem **URB-Z**, dla której dotychczasowe obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego będące prawem miejscowym, uzyskały zgody na zmianę przeznaczenie gruntów leśnych i rolnych na cele nieleśne i nierolne oraz określiły odpowiednie przeznaczenia i zasady rozwoju zabudowy, wymagające rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
- 3) strefa urbanizacji planowanej – **potencjalnej nowej urbanizacji i rozwoju zabudowy** - oznaczona symbolem **URB-P**, odpowiadająca aktualnym kierunkom przestrzennego i programowego rozwoju gminy, dla których w przyszłych planach miejscowych nastąpi wzmożony proces zmiany sposobu użytkowania i przeznaczania gruntów rolnych na cele nierolnicze i wymagające rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

6. Zasięgi **stref urbanizacji** przedstawiono na schemacie nr **IIA/3**.

ROZDZIAŁ III

KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE SPOD ZABUDOWY

1. DOMINUJĄCE I DOPUSZCZONE PRZEZNACZENIA TERENÓW

1. Na rysunku nr **IIA** wyodrębniono **tereny studium** przypisując im przeznaczenia odpowiadające kierunkom zmian, zgodnie z poniższą tabelą:

SYMBOL TERENU STUDIUM	NAZWA I OPIS PRZEZNACZENIA W STUDIUM
1	2
TERENY KOMUNIKACJI	
KDS	tereny dróg publicznych ekspresowych
KDG	tereny dróg publicznych głównych
KDZ	tereny dróg publicznych zbiorczych
KDL	tereny dróg publicznych lokalnych
R-KDS	tereny planowanych dróg publicznych - pod drogę ekspresową S69
KK	tereny kolejowe
TERENY ZABUDOWY	
M1	tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej: budynków mieszkaniowych jednorodzinnych, niskiej intensywności oraz związanych z działalnością agroturystyczną
M2	tereny zabudowy letniskowej: budynków letniskowych, altan
M3	tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej: budynków mieszkaniowych jednorodzinnych, niskiej intensywności, mieszkaniowo-usługowych oraz związanych z prowadzeniem działalności usługowej, w tym obsługi turystycznej
M4	tereny zabudowy zagrodowej: budynków mieszkaniowych zagrodowych, siedliskowych oraz związanych z działalnością agroturystyczną
U1	tereny zabudowy usług komercyjnych: budynki różnego typu usług komercyjnych, w tym: handlu, gastronomii, biur, usług różnych, rzemiosła nieprodukcyjnego, a także budynków zamieszkiwania zbiorowego, w tym: hoteli, moteli, pensjonatów, domów wypoczynkowych, schronisk
U2	tereny zabudowy usług publicznych: budynki różnego typu usług publicznych, takich jak: administracja, urzędy, usługi pocztowe, usług edukacji (jak: żłobki, przedszkola, szkoły podstawowe, gimnazjalne i ponadgimnazjalne, szkolnictwo specjalne), usług zdrowia (jak: przychodnie, gabinety lekarskie, sanatoria, ośrodki rehabilitacji, domy opieki), służb publicznych (jak: policja, straż pożarna), miejsc kultu religijnego (jak: kościoły, kaplice, budynki parafialne, klasztory), usług kultury (jak: sale wielofunkcyjne, domy kultury, muzea, biblioteki, świetlice, skanseny, izby regionalne)

U3	tereny zabudowy usług sportu i rekreacji: przeznaczone dla różnego rodzaju urządzeń i obiektów rekreacyjnych i sportowych, w tym: tras zjazdowych dla narciarstwa, boisk sportowych
U4	tereny zabudowy usług turystyki: przeznaczone dla różnego typu usług turystycznych, takich jak: schroniska, domy turysty, obiekty obsługi ruchu turystycznego, kampingi, pola namiotowe
U5	tereny usług obsługi komunikacji: przeznaczone dla różnego rodzaju urządzeń i obiektów związanych z obsługą komunikacji, w tym ruchu turystycznego, takich jak: stacje benzynowe, zajazdy przydrożne, punkty wypoczynkowe przy trasach komunikacji kołowej
U6	tereny zabudowy produkcyjno-usługowej: przeznaczone dla zakładów produkcyjnych i rzemieślniczych, a także różnego rodzaju baz, składów, magazynów, usług, w tym handlu hurtowego
T1	tereny zabudowy infrastruktury technicznej: przeznaczone dla różnego rodzaju obiektów infrastruktury technicznej, w tym oczyszczalni ścieków, obiektów związanych z gospodarką wodno-ściekową i elektroenergetyczną, ujęcia wód wraz z urządzeniami do uzdatniania
Z1	tereny zieleni urządzonej: przeznaczone dla zieleni, takiej jak parki, zieleńce, skwery, place zabaw, ogrody botaniczne, zieleń towarzysząca obiektom budowlanym oraz zieleni urządzonej pozostałej, w tym izolacyjnej
Z2	tereny cmentarzy
TERENY CHRONIONE PRZED ZABUDOWĄ I NIEZABUDOWANE	
Z3	tereny zieleni nieurządzonej: przeznaczone dla zieleni śródleśnej, śródpolnej, przywodnej, przydrożnej, w tym zadrzewień i zakrzewień
L1	tereny lasów: są to tereny lasów, oznaczone w ewidencji gruntów symbolem Ls, a także tereny porośnięte zbiorowiskami o charakterze leśnym nieoznaczone w ewidencji gruntów symbolem Ls i tereny przeznaczone do zalesienia, wraz z polanami, ścieżkami, drogami i ciekami powierzchniowymi,
L2	tereny polan śródleśnych: są to tereny łąk i polan śródleśnych do zachowania i nie wskazane do zalesienia
R1	tereny rolne: są to grunty orne, łąki, pastwiska, uprawy polowe, sadownicze i ogrodnicze, z zakazem zabudowy
R2	tereny rolne z dopuszczeniem zabudowy: są to grunty orne, łąki, pastwiska, uprawy polowe, sadownicze i ogrodnicze, z dopuszczeniem zabudowy zagrodowej, siedliskowej oraz związanej z działalnością agroturystyczną
R3	tereny rolne z dopuszczeniem zalesień: są to grunty orne, łąki, pastwiska, uprawy polowe, sadownicze i ogrodnicze, z zakazem zabudowy i z dopuszczeniem przeznaczenia terenów rolnych na tereny leśne
W1	tereny wód powierzchniowych

2. W tabelach nr **KT/1**, **KT/2**, **KT/3** określa się szczegółowe kierunki zmian w przeznaczeniu oraz wskaźniki dotyczące zagospodarowania i użytkowania w odniesieniu do poszczególnych **terenów studium** przypisując im: **przeznaczenie dominujące** (rubryka 4), **przeznaczenia dopuszczone** (rubryka 5) i **przeznaczenia wskazane** (rubryka 6), a także w zależności od specyfiki terenu: **indywidualne ustalenia i wskazane do realizacji** (rubryka 7).

2. PRZEZNACZENIA WSKAZANE:

1. W zależności od potrzeb wewnątrz terenu wskazuje się graficznie teren lub jego fragment z istniejącą lub planowaną funkcją, realizującą cele publiczne, takie jak:
 - a) administracja, w tym urzędy administracji publicznej, samorządowej – o symbolu **Ua**,
 - b) służby publiczne, takie jak: straż pożarna, policja – o symbolu **Ui**,
 - c) oświata, taka jak: przedszkola, szkoły podstawowe, gimnazja, szkoły ponadgimnazjalne – o symbolu **Uo**,
 - d) kultura – o symbolu **Uk**,
 - e) służba zdrowia, taka jak: przychodnie, ośrodki zdrowia – o symbolu **Uz**,
 - f) kultu religijnego, takie jak: kościoły, klasztory – o symbolu **Ud**.
2. W zależności od potrzeb wewnątrz terenów chronionych przed zabudową i niezabudowanych wskazuje się graficznie teren lub jego fragment z zabudową, taką jak:
 - a) istniejąca zabudowa mieszkaniowa, dla której ustala się zakaz rozbudowy i przebudowy oraz zakaz zmiany sposobu użytkowania – o symbolu **Zm**,
 - b) istniejąca zabudowa zagrodowa i siedliskowa, w tym agroturystyka, dla której ustala się dopuszczenie rozbudowy i przebudowy w granicach nieruchomości, na której jest położona oraz zakaz zmiany sposobu użytkowania – o symbolu **Zr**.

3. USTALENIA DLA WSZYSTKICH STREF I TERENÓW STUDIUM

1. Dla wszystkich **stref** i **terenów** studium dopuszcza się:
 - 1) zachowanie istniejących terenów zabudowanych i wyznaczanie ekonomicznie uzasadnionych nowych terenów w ramach wyszczególnionych w Studium przeznaczeń podstawowych i dopuszczonych pod warunkiem dostosowania granic terenów do ustalonej w Studium struktury urbanistycznej, zagwarantowania właściwej obsługi komunikacyjnej, możliwości realizacji programu parkingowego przynależnego poszczególnym przeznaczeniom, a także zapewnienia podstawowych mediów, wraz z wykształceniem terenów zieleni urządzonej;
 - 2) wskazanie terenów dla realizacji istniejących i przyszłych funkcji celu publicznego (ogólnospołecznych);
 - 3) wskazanie terenów dla realizacji istniejących i przyszłych funkcji celu publicznego - cmentarzy pod warunkiem potwierdzenia ich lokalizacji na podstawie badań hydrogeologicznych realizowanych na etapie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
 - 4) wyznaczenie terenów tworzących podstawowy układ dróg i ulic publicznych (wszystkich klas technicznych) oraz dróg wewnętrznych, a także ścieżek pieszych i rowerowych oraz innych terenów przeznaczonych na funkcje parkingowe i infrastrukturalne

- 5) wyznaczenie istniejących i planowanych enklaw zieleni urządzonej i innej (nieurządzonej), a także enklaw zieleni leśnej, zadrzewionej, zakrzewionej i niskiej, łąk itp.;
 - 6) ochronę i zabezpieczanie dolin rzek i jarów potoków przed zabudową stałą i tymczasową, gromadzeniem odpadów, składowaniem materiałów oraz zmianę naturalnej rzeźby terenu.
2. Ustala się, że na obszarze wszystkich **jednostek strukturalnych** i **terenów studium**, przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się etapowanie wyznaczania terenów pod zabudowę. Podstawowymi zasadami uruchamiania nowych terenów mieszkaniowych, usługowych, produkcyjnych winny być w pierwszej kolejności:
- 1) zasada koncentracji zabudowy i uzupełniania luk;
 - 2) zasada wykorzystywania w pierwszej kolejności terenów posiadających dobrą obsługę komunikacyjną oraz dostęp do infrastruktury technicznej, w szczególności sieci wodociągowej i kanalizacyjnej;
 - 3) zasada wykorzystania w pierwszej kolejności terenów będących w posiadaniu gminy.
3. Z zabudowy wyłączono tereny wymagające ochrony tzn. grunty rolne (z dopuszczeniami zabudowy istniejącej oraz realizowanej na podstawie przepisów odrębnych) i leśne (z dopuszczeniami zabudowy realizowanej na podstawie przepisów odrębnych).

ROZDZIAŁ IV

OBSZARY I ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

1. OBSZARY PRZESTRZENI ZIELENI

1. Studium wskazuje potrzebę zachowania w skali gminy charakterystycznego układu terenów zieleni, obejmującego:
 - 1) tereny zieleni nieurządzonej **Z3**,
 - 2) tereny lasów **L1**,
 - 3) tereny polan śródleśnych **L2**,
 - 4) tereny rolne **R1**,
 - 5) tereny rolne z dopuszczeniem zalesień **R3**,
 - 6) tereny wód powierzchniowych **W1**,należące w większości do stref studium **N/L** i **N/R**, tworzące - wraz ze ścieżkami pieszymi i rowerowymi, szlakami turystycznymi, trasami narciarskimi, ścieżkami tematycznymi i punktami widokowymi - **obszar przestrzeni zieleni**.
2. Utworzenie takiego obszaru, traktowanego jako specyficzny cel publiczny, należy zaliczyć do priorytetów polityki rozwojowej Miłówki.
3. System winien stworzyć w granicach gminy sieć **powiązań zielonych**, mając jednocześnie swoje naturalne połączenia z podobnymi systemami (lub tylko jego elementami), funkcjonującymi lub planowanymi w gminach sąsiednich.
4. Obszary włączone do systemu winny utrzymać wiodące funkcję terenów: rolnych, leśnych, wodnych i niezabudowanych, nie wymagając zmiany przeznaczenia użytkowania terenów oraz zmian własnościowych.
5. W granicach **obszarów przestrzeni zieleni** oraz w bezpośredniej ich bliskości należy w planach miejscowych rozważyć i w miarę możliwości uwzględnić:
 - 1) szczegółowe wyznaczenie w przyszłych planach miejscowych przedmiotowego obszaru z wyodrębnieniem:
 - a) terenów rolniczych i leśnych, w granicach których wszelkie przedsięwzięcia zostaną ograniczone, do tych, które wynikają z obowiązujących przepisów,
 - b) terenów pozostałych, w granicach których w zależności od stanu prawnego i uwarunkowań możliwe będą dopuszczenia poniższych przedsięwzięć:
 - terenów przydatnych dla zagospodarowania sportowo turystycznego, trwałego i sezonowego, wraz z funkcjami towarzyszącymi,
 - tras spacerowych, tras rowerowych, w granicach których funkcje te mają charakter dominujący niezależnie od stanu władania i użytkowania terenu,
 - terenów pod bazę noclegową o charakterze trwałym i sezonowym (tymczasowym),
 - niezbędnych terenów usługowych tj. parkingów, infrastruktury technicznej, dróg dojazdowych, terenów rezerwowanych dla obsługi technicznej urządzeń itp.;

- 2) ograniczanie sposobu zagospodarowania ww. terenów, który może utrudnić realizację funkcji i celów o charakterze publicznym.
8. System winien zapewnić warunki do stymulowania nowych form przebywania i korzystania z walorów gminy, nie tylko wakacyjnego, ale także w weekendy, poprzez zmianę profilu, standardów, czasu pracy i charakteru poszczególnych istniejących i planowanych obiektów, a także budowli związanych z obsługą wszelkich form ruchu turystycznego, rekreacyjnego i sportowego.
9. System wymaga wypracowania i prowadzenia przez Władze gminy realnej polityki współpracy pomiędzy podmiotami związanymi z nieruchomościami położonymi w granicach obszaru przestrzeni zielonych, do których należą:
- 1) właściciele gruntów, gmina, inwestorzy strategiczni, wszystkie podmioty i osoby fizyczne zainteresowane realizacją systemu, w tym np. Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze;
 - 2) jednostki, takie jak: dyrektor Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych
- tworząc trwałe podstawy do wieloletniego konsekwentnie realizowanego programu rozwojowego, przyjętego przez wszystkie z wymienionych stron, ujętego w konkretne ramy organizacyjne, prawne i formalne, gwarantujące nadrzędność celów wspólnych nad celami poszczególnych, ww. podmiotów.

2. ZASADY ZACHOWANIA SPÓJNOŚCI PRZYRODNICZEJ

1. W Studium utrzymuje się ochronę ciągłości systemu ekologicznego gminy w poszczególnych częściach, powiązanego z systemami zewnętrznymi, stanowiącego podstawowy element przestrzenny rozwoju gminy Milówka, który tworzą
- 1) podstawowy system przyrodniczy gminy:
 - a) lasy i zbiorowiska leśne,
 - b) obszar Żywieckiego Parku Krajobrazowego,
 - c) obszar Parku Krajobrazowego Beskidu Małego,
 - d) obszar NATURA 2000 „Beskid Śląski”,
 - e) obszar NATURA 2000 „Beskid Żywiecki”,
 - f) pomniki przyrody,
 - g) korytarze ekologiczne migracji dużych ssaków chronionych,
 - h) dolina Soły,
 - i) dolina Kameszniczanki wraz z dolinami Janoszki i Bystrej,
 - j) dolina Nielechów;
 - 2) wspomagający system przyrodniczy gminy:
 - a) naturalne doliny i potoki tworzące lokalne korytarze ekologiczne,
 - b) tereny otwarte, wykorzystywane rolniczo.
2. Zasoby przyrodnicze są jednym z największych atutów Milówki – ich ochrona i odpowiednie wykorzystanie mogą mieć znaczący wpływ na dynamikę rozwoju gminy.

3. Wiodącą funkcją dla systemów przyrodniczych: podstawowego i wspomagającego jest ochrona środowiska przyrodniczego, a funkcjami uzupełniającymi jest rekreacja i turystyka.
4. Tereny zieleni, powiązane funkcjonalnie i przestrzennie między sobą, przenikające całą przestrzeń gminy tworzą swoisty system obszarów chronionych na terenie gminy. Podstawową zasadą systemu jest zachowanie ciągłości tych obszarów z przenikaniem przez tereny zainwestowane. Oprócz funkcji ekologicznej system ten będzie spełniał następujące funkcje:
 - 1) krajobrazowe - między innymi poprzez objęcie ochroną prawną obszarów o wysokich walorach przyrodniczo - krajobrazowych oraz niedopuszczenie zmian przeznaczenia gruntów na cele nierolnicze i nieleśne;
 - 2) klimatyczne - między innymi poprzez zachowanie terenów otwartych, istniejących ekosystemów oraz wprowadzenie zalesień;
 - 3) społeczne, związane z wypoczynkiem, sportem i turystyką;
 - 4) produkcyjne, związane z terenami rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.
5. Proponuje się objąć systemem następujące zasoby środowiska:
 - 1) doliny Soły, Kameszniczanki wraz z dolinami Janoszki i Bystrej oraz Nieleddwianki;
 - 2) tereny leśne i zadrzewione;
 - 3) tereny sportowo-rekreacyjne;
 - 4) tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

Z wyszczególnionych powyżej elementów składników środowiska naturalnego bezpośrednio ochronie podlegają tereny leśne i zadrzewione, położone w ramach Parku Krajobrazowego Beskidu Małego, Żywieckiego Parku Krajobrazowego, obszaru NATURA 2000 „Beskid Śląski” i NATURA 2000 „Beskid Żywiecki”.
6. Ochrona wód obejmuje zarówno bezpośrednie tereny wód, jak również wszystkie działania i czynniki wpływające pośrednio na ich stan. Ustala się:
 - 1) Dla utrzymania czystości wód należy prowadzić sukcesywną rozbudowę systemu kanalizacji gminnej wraz z jej „uszczelnieniem”.
 - 2) Należy dążyć do ochrony istniejących cieków wodnych poprzez:
 - a) wyznaczenie pasów ochronnych wzdłuż cieków wodnych dla:
 - umożliwienia dostępu do wody w ramach powszechnego korzystania z wód,
 - umożliwienia administratorowi cieków prowadzenia robót remontowych i konserwatorskich w korytach cieków,
 - ochrony otuliny biologicznej cieków wodnych,
 - b) utworzenie strefy ochrony obudowy biologicznej i obsługi technicznej, w której zakazuje się naruszania struktury pokrywy roślinnej i naturalnie ukształtowanych koryt potoków i rzek,
 - c) przeznaczenie w miarę możliwości tych terenów na tereny otwarte np. łąki i pastwiska, tereny rekreacyjne lub tereny przynależne do poszczególnych działek,
 - d) zakaz ograniczania swobodnego przepływu mas powietrza,
 - e) obowiązek utrzymywania pełnej przepustowości cieku,

- f) uwzględnienie, w miarę możliwości, realizacji „małej retencji”, z zastrzeżeniem zachowania drożności lokalnych korytarzy ekologicznych i uwzględnieniem występowania cennych siedlisk przyrodniczych.

3. OBSZARY ZŁÓŻ, TERENY I OBSZARY GÓRNICZE

1. Na obszarze gminy Milówka nie występują obszary i tereny górnicze.
2. Na obszarze gminy Milówka występuje wskazany na **rysunku studium nr IIA** obszar udokumentowanego złoża Kamesznica I.

4. OBSZARY WÓD PODZIEMNYCH

Na obszarze gminy Milówka występują główne zbiorniki wód podziemnych:

- a) **GZWP 445** Zbiornik warstw Magura (Babia Góra),
- b) **GZWP 348** Zbiornik warstw Godula (Beskid Śląski).

5. OBSZARY I ZASADY OCHRONY PRZYRODY

1. Wyznacza się obszar Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, podlegający ochronie prawnej.
2. Wyznacza się obszar Żywieckiego Parku Krajobrazowego, podlegający ochronie prawnej.
3. Wyznacza się obszar NATURA 2000 nr PLH 240005 „Beskid Śląski”, podlegający ochronie prawnej.
4. Wyznacza się obszary NATURA 2000: nr PLH 240006 „Beskid Żywiecki” oraz PLB 240002 „Beskid Żywiecki” o pokrywających się granicach, podlegające ochronie prawnej.
5. Wyznacza się pomniki przyrody ożywionej:
 - a) **żywotnik zachodni** - znajdujący się na terenie zabytkowego parku zabytkowego w sąsiedztwie zabytkowej leśniczówki w Kamesznicy,
 - b) grupa wielogatunkowa: 3 **jesiony wyniosłe** i 2 **lipy drobnolistne** - znajdujące się w otoczeniu kościoła na terenie Parafii rzymsko-katolickiej w Milówce,
 - c) **buk zwyczajny** - znajdujący się w Lalikach, na działce nr 195/1,
 - d) **lipa drobnolistna** - znajdująca się w Nieleddwi – Tarliczne, przy budynku nr 195.
6. Wyznacza się obiekty proponowane do uznania jako pomniki przyrody:
 - 1) ożywionej - grupy drzew w parku w Kamesznicy;
 - 2) nieożywionej:
 - a) wodospad na potoku Milowskim;
 - b) skałki Jaworzynki nad Kamesznicą;
 - c) skałki między Górą Motykową a Jaworzyną nad Kamesznicą;
 - d) Barański Groń nad Kamesznicą;
 - e) Żar na północ od Kamesznicy.
 - 3) dla istniejących i postulowanych pomników przyrody proponuje się:
 - a) zakaz ścinania, wykopywania i podpalania drzew,
 - b) zakaz odcinania i odłamywania gałęzi oraz jakiegokolwiek niszczenia drzew,
 - c) zakaz niszczenia i odłamywania fragmentów skał,
 - d) zakaz niszczenia gleb i użytkowania terenu na składowiska,

- e) wszelkie prace pielęgnacyjne należy wykonywać pod nadzorem osób uprawnionych.
7. Wskazuje się orientacyjny zasięg korytarzy ekologicznych - migracji dużych ssaków chronionych, pomiędzy ostojami w obszarach NATURA 2000 „Beskid Śląski” i NATURA 2000 „Beskid Żywiecki”.

6. WYTYCZNE DO PLANÓW MIEJSCOWYCH WYNIKAJĄCE Z POTRZEB OCHRONY ŚRODOWISKA I OCHRONY PRZYRODY ORAZ OCHRONY KRAJOBRAZU

W zakresie ochrony środowiska, ochrony przyrody i ochrony krajobrazu w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a tym samym w planach miejscowych, zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez:

- 1) ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi i racjonalnego gospodarowania gruntami;
 - 2) zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów związanych z rozproszeniem zabudowy na terenie gminy, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami, systemów transportowych i komunikacji publicznej oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni;
 - 3) uwzględnianie konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej;
 - 4) zapewnianie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych, w tym wkomponowanie nowej zabudowy w otaczający krajobraz w sposób ograniczający rozpraszanie się zabudowy i zacieranie wartości charakterystycznych dla gmin górskich;
 - 5) uwzględnianie potrzeb w zakresie zapobiegania ruchom masowym ziemi i ich skutkom;
 - 6) uwzględnianie innych potrzeb w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi, ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi poprzez:
 - a) wyznaczenie terenów zagrożonych hałasem oraz terenów, na których występują przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu i podejmowania działań naprawczych, w kolejności wyznaczonej przepisami szczegółowymi dla programów ochrony środowiska przed hałasem,
 - b) ograniczenie emisji hałasu na tereny chronione ze szlaków komunikacyjnych poprzez poprawę jakości nawierzchni dróg - w przypadkach, w których powyższe sposoby nie dadzą pożądaných efektów należy wziąć pod uwagę budowę ochronnych ekranów akustycznych
 - c) stosowanie środków ochrony biernej - poprzez ochronę pomieszczeń i miejsc przebywania ludzi przed hałasem i wibracjami zewnętrznymi i wewnętrznymi.
- Należy jednakże być świadomym, że pomimo stosowania różnych sposobów ograniczenia zagrożeń powodowanych przez hałas i wibracje nie jest możliwe całkowite ich wyeliminowanie, a stopień tych zagrożeń w przyszłości będzie stale wzrastać wskutek rosnącego uprzemysłowienia, urbanizacji i rosnącej ilości różnych środków komunikacji.
- 7) ustalenie dla poszczególnych przeznaczeń proporcji pozwalających na zachowanie lub przywrócenie na nich równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia;

- 8) uwzględnienie sposobów zagospodarowania obszarów zdegradowanych w wyniku działalności człowieka, klęsk żywiołowych oraz ruchów masowych ziemi;
 - 9) uwzględnienie zasad zachowania spójności przyrodniczej w celu ochrony ciągłości systemu ekologicznego i jego elementów (zawartych w rozdziale IV pkt 1: Obszary przestrzeni zieleni i pkt 2: Zasady zachowania spójności przyrodniczej);
 - 10) ustalenie szczegółowych zasad realizacji inwestycji mogących oddziaływać na przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz łączących je korytarzy ekologicznych - poprzez ustalenie sposobów ograniczenia zagrożeń oraz minimalizacji wpływu zagospodarowania terenów na migrację zwierząt i zadrzewienia, w tym monitoring oraz sposób realizacji zagospodarowania uwzględniający działania ochronne:
 - powiązania pomiędzy sąsiadującymi kompleksami leśnymi, zachowanie przestrzeni wolnej od zabudowy i ogrodzeń w celu utrzymania łączności sąsiadujących siedlisk i umożliwienia migracji gatunków,
 - wskazanie stref wykluczonych z zagospodarowania ze względu na lokalizację miejsc istotnych dla warunków bytowych zwierząt i roślin będących przedmiotem ochrony,
 - wskazanie stref wykluczonych z użytkowania dróg i szlaków pieszych, w tym miejsc odpoczynku dla turystów i parkowania,
 - planowania inwestycji celu publicznego, w tym obiektów „małej retencji” w lokalizacjach nie kolidujących z występowaniem cennych siedlisk przyrodniczych,
- z uwzględnieniem wskazań zawartych w planach zadań ochronnych obszarów Natura 2000;
- 11) ustalenie szczegółowych zasad realizacji obiektów i urządzeń rekreacyjnych i sportowych wraz zapleczem usługowym położonych w szczytowych partiach gór w celu ograniczenia ich oddziaływania na środowisko przyrodnicze;
 - 12) ustalenie szczegółowych zasad realizacji inwestycji celu publicznego, takich jak drogi, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej, urządzenia związane z ochroną przeciwpowodziową, w tym urządzenia „małej retencji” oraz urządzenia melioracyjne w celu minimalizowania ich oddziaływania na środowisko przyrodnicze.

7. OBSZARY I ZASADY OCHRONY KRAJOBRAZU KULTUROWEGO

1. Proponuje się utworzenie **obszarów promocji kultury i krajobrazu**, będących przestrzeniami zintensyfikowanych działań ochronnych, promocyjnych, aktywizujących, obejmujących ukształtowane historycznie obszary osadnicze Milówki i Kamesznicy mających na celu zachowanie, ochronę i ekspozycję wartości krajobrazu kulturowego charakterystycznego dla żywiecczyny oraz promocję turystyczną gminy i ożywienie społeczno gospodarcze.
2. Podstawowymi elementami charakteryzującymi i identyfikującymi obszary promocji kultury i krajobrazu, zależnie od obranego profilu powinny być elementy kultury, produkty lub usługi, w szczególności:
 - 1) walory kulturowe:
 - a) zabytkowe domy, chałupy, budynki gospodarcze reprezentujące tradycyjne dla regionu budownictwo,

- b) obiekty małej architektury, w tym liczne kapliczki, krzyże, pomniki.
 - c) folklor, ludowe zwyczaje i święta,
 - d) tradycyjne formy produkcji żywności i rzemiosła
 - e) historia miejscowości i regionu
- 2) walory przyrodniczo - krajobrazowe:
- a) układ osadniczy wsi,
 - b) doliny rzek i potoków: Soły, Kameszniczanki, Bystrej, Janoszki, Juraszówki, Szarżanki, Nielewianki, Czernej, Roztoki, Potoku Tarlicznego, Salamonki, Rokitniaka, Szczotkowego Potoku i Tycowego Potoku,
 - c) pomniki przyrody.
3. Głównym narzędziem działania w obszarach promocji kultury i krajobrazu powinno stać się wprowadzenie profili tematycznych, związanych z wybranym elementem kultury, produktem lub usługą i koncentracja działań zmierzających do wypromowania „markowego produktu turystycznego” ze szczególnym uwzględnieniem następujących działań:
- 1) wyznaczenia ścieżek dydaktycznych i szlaków wraz z punktami informacyjnymi oraz innych elementów infrastruktury turystycznej,
 - 2) utworzenia „żywego skansenu” polegającego na lokalizacji w obiektach zabytkowych i tradycyjnych, powiązanych z obranym profilem funkcji usługowych, w tym agroturystyki oraz rzemiosła;
 - 3) organizacji imprez tematycznych;
 - 4) organizacji szkoleń dla mieszkańców, kursów i pokazów dla przyjezdnych, „zielonych szkół” dla dzieci.
5. W zasięgu obszarów promocji i krajobrazu proponuje się ustalenia:
- 1) Nakazy:
 - a) prowadzenia monitoringu stanu środowiska kulturowego i przyrodniczego, ze szczególnym uwzględnieniem wartościowej zabudowy tradycyjnej,
 - b) wyznaczenia szlaku drewnianej architektury beskidzkiej, geoszlaku w Kamesznicy, szlaku historycznego w Milówce, szlaku „śladami zbójów” w Nielewce i Milówce,
 - c) zagospodarowania obszaru parku przy pałacyku myśliwskim w Kamesznicy oraz terenów bezpośrednio przyległych w sposób tworzący jednolite założenie przestrzenno-kompozycyjne o charakterze parkowym,
 - d) stosowania wysokiej jakości, indywidualnych rozwiązań w zakresie zagospodarowania i wyposażenia przestrzeni publicznych,
 - e) wyznaczenia w planie miejscowym:
 - zasad ochrony tradycyjnej architektury mieszkaniowej, gospodarczej i małej architektury,
 - zasad porządkowania form współczesnej architektury mieszkaniowej przez wprowadzenie szczegółowych wytycznych określających wysokość budynków, kolorystykę i materiały zewnętrzne, spadki dachu, możliwość stosowania gotowych powtarzalnych elementów dekoracyjnych – jak balustrady, tralki, kraty, itp. – w nawiązaniu do tradycyjnej architektury regionu,

- wskaźników zabudowy dostosowanych do lokalnego charakteru zabudowy istniejącej,
- zasad lokalizacji i kształtowania formy elementów małej architektury i reklam,
- lokalizacji infrastruktury turystycznej służącej pieszym i rowerzystom, w tym punktów obsługi ruchu turystycznego, polan piknikowych i namiotowych, miejsc przeznaczonych do organizacji imprez masowych, itp.;

2) Dopuszczenia:

- a) lokalizacji usług, ze wskazaniem na usługi kultury, turystyczno-wypoczynkowe, gastronomii i rzemiosła, ze szczególnym uwzględnieniem funkcji związanych z obranym profilem obszaru;

3) Zakazy:

- a) wprowadzania form zabudowy sprzecznych z lokalną tradycją pod względem kubatury, formy, stosowanych materiałów;
- b) lokalizowania nowej zabudowy produkcyjnej, w tym składów i baz.

6. Wyznacza się istniejące i nowe szlaki turystyczne, dostosowujące istniejącą sieć szlaków do potrzeb planowanych szlaków tematycznych oraz wzbogacającą ją o nowe połączenia:

- 1) planowany szlak zbójnicki o przebiegu: Kamesznica – Mała Barania Góra – Szare – Góra Syberia – Nielewica – Góra Zabawa - Milówka;
- 2) planowany szlak historyczny o przebiegu: Milówka – Cumowa Grapa – Kirkut w Milówce – Góra Syberia - Milówka;
- 3) planowany szlak sportowo – rekreacyjny wzdłuż brzegów Soły;
- 4) planowany szlak o przebiegu: Milówka – Góra Prusów – szlak niebieski (Hala Boracza);
- 5) modyfikowany szlak geoturystyczny w Kamesznicy o przebiegu: – kamieniołom – park dworski – Fajkówka – Czerwieniecka Góra – Barania Góra – Przysłop – Gańczarka – Dolina potoku Janoszka (wzdłuż szlaków czarnego, niebieskiego);
- 6) istniejący szlak zielony o przebiegu: Milówka, dworzec PKP – kol. Prusów – Hala Boracza;
- 7) istniejący szlak zielony o przebiegu: Fajkówka – Kamesznica Złotna – Węgierska Górka
- 8) istniejący szlak żółty o przebiegu: Góra Gańczarka – Góra Tyniok – Koci Zamek
- 9) istniejący szlak rowerowy o przebiegu: Milówka, dworzec PKP – Kopiec - kol. Prusów – Milówka;
- 10) istniejący szlak rowerowy o przebiegu: Milówka – Nielewica – Laliki – Zawardoń – Nielewica – Milówka;
- 11) istniejący szlak rowerowy o przebiegu: Milówka – Kamesznica – Szare – Milówka;
- 12) istniejący szlak rowerowy o przebiegu: Kamesznica – Kamesznica Złotna – Fajkówka – Czerwieniecka Góra – Magórka Radziechowska – Kamesznica Złotna – Kamesznica.

ROZDZIAŁ V

OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTEKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

1. W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z późn. zm.) uwzględnia się ochronę:
 - 1) zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru i ich otoczenia;
 - 2) innych zabytków nieruchomych, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków
 - 3) parków kulturowych - w gminie Milówka nie występują.
2. Gmina nie posiada gminnego programu opieki nad zabytkami.
3. Występujące w gminie zasoby kulturowe obejmują **obszary, zespoły i obiekty zabytkowe** cenne ze względu na wartości historyczne, architektoniczne, archeologiczne, urbanistyczne i krajobrazowe, chronione bądź wskazane do ochrony poprzez:
 - 1) wpis do rejestru zabytków obiektów wraz z otoczeniem;
 - 2) wpis do gminnej ewidencji zabytków
 - 3) objęcie strefą ochrony terenów stanowisk archeologicznych;
 - 4) wprowadzenie w przyszłych planach miejscowych zasad kształtowania struktury i formy nowych założeń urbanistyczno – architektonicznych oraz zabudowy ukierunkowanych na specyfikę miejsca, ochronę środowiska przyrodniczego, kulturowego, układów urbanistycznych oraz poszczególnych budowli i obiektów;
 - 6) zachowanie ładu przestrzennego, przy maksymalnej lecz zrównoważonej koncentracji zabudowy, chroniąc tym samym wartościowe grunty rolne, leśne i tereny zielone;
 - 7) wprowadzanie w przyszłych planach zagospodarowania przestrzennego zapisów gwarantujących ochronę naturalnych i historycznych form krajobrazowych oraz kształtowanie nowo powstającej zabudowy i zagospodarowania terenów w harmonii z istniejącym krajobrazem naturalnym i kulturowym;
 - 8) ustalenie standardów dla zabudowy.
4. Obszary i obiekty wpisane do **rejestru zabytków nieruchomych** wymienione zostały w załączniku tekst. – tab. Nr **UT/10**.
5. Dla obszarów i obiektów wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych obowiązują przepisy odrębne na podstawie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.
6. Obszary i obiekty proponowane do wpisu do **gminnej ewidencji zabytków nieruchomych** wymienione zostały w załączniku tekst. – tab. Nr **UT/11**. Lista ta nie jest zamknięta, w trakcie tworzenia lub aktualizacji gminnej ewidencji zabytków i gminnego programu opieki nad zabytkami może ulegać zmianom, których uwzględnienie w planie miejscowym nie narusza ustaleń studium.
7. Dla obiektów wpisanych do gminnej ewidencji zabytków proponuje się ustalenia:
 - 1) Nakazy:

- zachowania, konserwacji i ochrony, utrzymania zewnętrznej i wewnętrznej formy, w szczególności kompozycji elewacji, skali otworów okiennych i drzwiowych, ich rozmieszczenia oraz bryły obiektu,
- utrzymanie kolorystyki i detalu elewacji zgodnych ze stylem poszczególnych obiektów i regionalną tradycją,
- utrzymania, konserwacji i restauracji, lokalizacji elementów małej architektury – krzyży, kaplic, etc. oraz ochrony ich otoczenia, w szczególności zabytkowego, komponowanego drzewostanu,
- stosowania, w szczególności w elementach zewnętrznych, takich jak elewacje, dachy, ogrodzenia, drogi, tradycyjnych materiałów budowlanych zgodnych z charakterem regionalnej zabudowy i stylem poszczególnych obiektów,

2) Zakazy:

- przebudowy i rozbudowy zabudowy, w szczególności drewnianej, z zastosowaniem widocznych w elewacji materiałów odmiennych od tradycyjnych,
- przebudowy i rozbudowy obiektów w sposób zasadniczy i niezgodny z cechami stylowymi obiektu zmieniający znacznie ich wygląd zewnętrzny,

3) Dopuszczenia:

- wymiany zdekapitalizowanej historycznej zabudowy, z zachowaniem gabarytów i proporcji tradycyjnej zabudowy miejscowej, dostosowaniem w zakresie skali, bryły, podziałów architektonicznych, zewnętrznych materiałów budowlanych, ilości i wysokości kondygnacji, wysokości kalenicy.

8. Proponuje się objęcie strefami ochrony konserwatorskiej wszystkich stanowisk archeologicznych znajdujących się na terenie gminy.

9. Dla stref ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych proponuje się ustalenie nakazu:

- 1) wykonania badań wyprzedzających bezpośrednio przed rozpoczęciem robót ziemnych dla obszaru o promieniu 20 metrów od środka stanowiska,
- 2) prowadzenia nadzorujących badań archeologicznych w trakcie trwania wszelkich inwestycji wymagających prac ziemnych w promieniu 40 metrów od środka stanowiska w obszarze gdzie nie wykonano badań wyprzedzających,

10. Proponuje się ustanowienie stref ochrony zabudowy zabytkowej, wyznaczonych w oparciu o analizę: historycznych materiałów kartograficznych (mapy Powiatu Wadowickiego z 1844 r.), zdjęć archiwalnych oraz inwentaryzację stanu zachowania istniejącej zabudowy zabytkowej. Strefy obejmują obszary:

- historycznej lokalizacji zabudowy w połowie XIX wieku i późniejszej,
- obecnie występujących, zachowanych obiektów zabytkowych, będących świadectwem kultury materialnej, typowych dla gminy i świadczących o jej historii.

11. Dla stref ochrony zabudowy zabytkowej proponuje się:

- 1) weryfikację zasięgu stref i uszczegółowienie zasad zabudowy i zagospodarowania terenu na etapie opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,

z zachowaniem spójności z ustaleniami jak dla obiektów wskazanych do wpisu do gminnej ewidencji zabytków oraz z ustaleniami jak dla obszaru promocji kultury i krajobrazu,

2) ustalenie zasad ochrony układu przestrzennego, w tym:

- przebiegu dróg,
- nawiązania nową zabudową do historycznej lokalizacji budynków,
- układu połączeń dachów w stosunku do dróg,

z zastrzeżeniem przepisów o drogach,

3) nakaz utrzymania kolorystyki i detalu elewacji zgodnych ze stylem poszczególnych obiektów i regionalną tradycją,

4) zakaz stosowania sidingu,

5) dopuszczenie wymiany zdekapitalizowanej historycznej zabudowy, z zachowaniem gabarytów i proporcji tradycyjnej zabudowy miejscowej, dostosowaniem w zakresie skali, bryły, podziałów architektonicznych, zewnętrznych materiałów budowlanych, ilości i wysokości kondygnacji, wysokości kalenicy, z zastrzeżeniem przepisów o drogach.

ROZDZIAŁ VI

KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

1. KIERUNKI ROZWOJU SYSTEMÓW KOMUNIKACJI

1. W odniesieniu do systemów komunikacji: podstawowego oraz uzupełniającego w studium określa się następujące cele kierunkowe:

1) należy dążyć do:

- a) dostosowania przekroju dróg i ulic do ich klasy technicznej i funkcji, jaką pełnią w obsłudze gminy oraz bezpośrednio przyległych terenów z uwzględnieniem obiektów i budowli inżynierskich, rozwiązań z dziedziny organizacji ruchu, komunikacji pieszej oraz rowerowej, zieleni oraz obiektów uznanych za zabytki kultury materialnej,
- b) utrzymania lub wprowadzenia normatywnych linii rozgraniczających dla dróg publicznych, odpowiednio do ich klasy technicznej, przynależności administracyjnej i funkcji, z dopuszczeniem odstępstw w trybie przepisów odrębnych,
- c) wprowadzenia zakazu nowej zabudowy wewnątrz linii rozgraniczających drogi, z zachowaniem normatywnych odległości nowo projektowanej zabudowy od krawędzi jezdni, zgodnie z przepisami odrębnymi, umożliwiając tym samym w przyszłości ich przebudowę;

2) dopuszcza się przedstawienie alternatywnych przebiegów dróg układu podstawowego i uzupełniającego, z zastrzeżeniem, iż ostateczne rozwiązanie pozostawia się do rozstrzygnięcia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego lub w decyzji lokalizacji drogi;

3) należy uwzględnić możliwość realizacji dodatkowych połączeń drogowych układu uzupełniającego, wynikających ze specyfiki zagospodarowania poszczególnych nieruchomości w granicach terenów studium.

2. Poza wyznaczonymi graficznie drogami i ulicami, studium utrzymuje istniejące i dopuszcza realizację nowych publicznych dróg i ulic układu obsługowego oraz ulic wewnętrznych, wyznaczanych w zależności od potrzeb, w trybie dalszych ustawowych czynności planistycznych lub w trybie przepisów odrębnych.

3. Zasady utrzymania istniejących i rozbudowy nowych dróg układu obsługowego, nie wyznaczonego w studium, w tym także ulic wewnętrznych, pieszo – jezdnych, obsługujących istniejącą i projektowaną zabudowę, powinny zostać szczegółowo określone w przyszłych miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, uwzględniając następujące wytyczne:

- 1) ustalanie linii rozgraniczających dla istniejących i projektowanych ulic winno być realizowane zgodnie z przepisami o drogach;
- 2) należy doprowadzić do wyraźnej funkcjonalnej klasyfikacji dróg i ulic, traktując, w miarę możliwości, drogi układu obsługowego położone w granicach terenów mieszkaniowych i usługowych jako ulice ruchu uspokojonego.

4. W studium, dla dróg układu podstawowego i uzupełniającego ustala się:

- 1) przebiegi dróg i ulic określone graficznie na rysunku studium mają charakter ustaleń obowiązujących;
- 2) rzeczywiste przebiegi remontowanych, przebudowywanych i projektowanych dróg, ulic, skrzyżowań i węzłów od klasy L do klasy GP włącznie należy uściślić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, dopuszczając korekty przebiegu, w tym poszerzenia lub zwężenia linii rozgraniczających wynikające z optymalizacji trasowania, ograniczeń technicznych, ograniczeń własnościowych niemożliwych do ujawnienia na etapie studium z jednoczesnym zachowaniem wymogów przepisów odrębnych;
- 3) w granicach terenów dróg i ulic wyznaczonych w studium, poza zagospodarowaniem dopuszczonym w przepisach o drogach dopuszcza się realizację obiektów obsługi komunikacji, w tym miejsc postojowych i parkingów;
- 4) dopuszczenie na etapie planów miejscowych wprowadzenia nowych dróg układu uzupełniającego z zastrzeżeniem, iż nie spowoduje to istotnych zmian w strukturze urbanistycznej tej części gminy i nie wywoła dezintegracji wewnętrznych funkcjonalnych i przestrzennych połączeń pomiędzy poszczególnymi nieruchomościami w granicach przedmiotowego terenu.

2. KIERUNKI ROZWOJU INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

1. Dla wszystkich sieci, obiektów i urządzeń należących do systemu infrastruktury technicznej na terenie gminy ustala się:
 - 1) Docelowo wszystkie tereny zurbanizowane i zabudowane winny mieć zapewniony dostęp do następujących mediów, których realizacja leży po stronie:
 - a) zadań własnych gminy:
 - sieci wodociągowe,
 - sieci kanalizacji sanitarnej,
 - sieci kanalizacji deszczowej,
 - b) zadań własnych dysponentów:
 - sieci elektroenergetyczne,
 - sieci gazowe,
 - sieci ciepłownicze,
 - sieci teletechniczne,
 - sieci inne.
 - 2) Rozwój poszczególnych systemów infrastruktury technicznej powinien zapewnić:
 - a) pełne pokrycie zapotrzebowania na wszystkie media niezbędne do realizacji strategicznych celów gminy,
 - b) rozbudowę i modernizację infrastruktury technicznej oraz systemów umożliwiających pozyskanie energii cieplnej dla celów gospodarczych i grzewczych, stanowiącej istotny element polityki proekologicznej gminy,

- c) gmina winna stymulować rozbudowę infrastruktury technicznej przez jej dysponentów (właścicieli), traktując budowę i eksploatację poszczególnych sieci nie tylko w kategoriach czystego rachunku ekonomicznego poszczególnych przedsiębiorstw, ale jako elementu wspólnej polityki proekologicznej prowadzonej przez gminę i dysponentów sieci.
- 3) Ilekoć w dalszej części studium jest mowa o sieciach wymienionych w pkt. 1 lub infrastrukturze technicznej, pod tym pojęciem rozumie się ustalenia dotyczące całości danej problematyki branżowej, to jest: sieci, przyłącza, obiekty technologiczne i inżynierskie, budynki i budowle, zgodnie z przyjętą szczegółowością zapisu tej problematyki w studium.
- 4) Dla wszystkich przebudowywanych, istniejących i planowanych elementów infrastruktury technicznej, wymienionych w ust. 2-7, w zależności od ich rodzaju i specyfiki, należy zachować strefy obsługi technicznej - ograniczonej zabudowy, zgodnie z ustaleniami przepisów odrębnych, a także uzgodnić szczegółowe zadania inwestycyjne z ich właścicielem - dysponentem.
- 5) Lokalizację elementów infrastruktury technicznej dopuszcza się w pasach drogowych - za wyjątkiem drogi krajowej, w terenach publicznych, budowlanych, rolnych i leśnych, w terenach prywatnych na zasadzie zawartego porozumienia pomiędzy dysponentem sieci a właścicielem nieruchomości.
- 6) Gmina winna stymulować możliwość wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Dopuszcza się możliwość wykorzystania odnawialnych źródeł energii, dotyczy to głównie wykorzystania energii słonecznej, w tym ogniw fotowoltaicznych o mocy do 100 kW. W budownictwie dopuszcza się również stosowanie pomp ciepła, które umożliwiają wykorzystanie energii cieplnej nagromadzonej w środowisku naturalnym.
2. W zakresie **systemu zaopatrzenia w energię elektryczną** oraz utrzymania i rozwoju terenów, budowli i obiektów energetyki obowiązują następujące warunki w odniesieniu do podstawowego systemu zasilania i obsługi:
- 1) utrzymanie i rozbudowa sieci wysokich napięć,
 - 2) utrzymanie i rozbudowa sieci średnich i niskich napięć w obszarze zainwestowania;
 - 3) dopuszcza się przebieg projektowanych linii średniego i niskiego napięcia oraz lokalizację stacji transformatorowych na terenach budowlanych, rolnych i leśnych;
 - 4) w przypadku braku mocy na istniejących stacjach transformatorowych zakłada się ich przebudowę i budowę nowych stacji.
3. W zakresie **systemu zaopatrzenia w wodę** oraz utrzymania i rozwoju terenów, budowli i obiektów obowiązują następujące warunki w odniesieniu do podstawowego systemu zasilania i obsługi sieci wodociągowych:
- 1) utrzymanie i rozbudowa istniejącego systemu zaopatrzenia w wodę gminy Milówka;
 - 2) ochrona istniejących ujęć wody pitnej wraz z obowiązującymi dla nich strefami ochrony zgodnie z przepisami;
 - 3) modernizacja i przebudowa obiektów wodociągowych;

- 4) wprowadzenie działań ograniczających straty wody w sieci wodociągowej oraz powstawania wtórnych zanieczyszczeń poprzez sukcesywne remonty i wymianę zużytych odcinków sieci wodociągowej;
 - 5) zapewnienie rezerwowych systemów zaopatrzenia gminy w wodę pitną niezbędnych w przypadku sytuacji awaryjnych i nadzwyczajnych, z uwzględnieniem zapotrzebowania na wodę do zewnętrznego gaszenia pożarów oraz do instalacji i urządzeń przeciwpożarowych.
4. W zakresie **systemu kanalizacji** oraz utrzymania i rozwoju terenów, budowli i obiektów kanalizacji obowiązują następujące warunki w odniesieniu do podstawowego systemu obsługi:
- 1) kontynuacja realizacji rozbudowy i modernizacji infrastruktury kanalizacyjnej w gminie;
 - 2) budowa systemu kanalizacji na nowych obszarach planowanych pod zabudowę;
 - 3) zakaz prowadzenia gospodarki ściekowej, mogącej mieć negatywny wpływ na wody powierzchniowe i podziemne oraz zakaz wprowadzania ścieków do wód i do ziemi;
 - 4) zakaz rolniczego wykorzystania ścieków;
 - 5) zakaz realizacji przydomowych oczyszczalni ścieków;
 - 6) dopuszczenie stosowania bezodpływowych zbiorników na obszarach nie posiadających dostępu do systemu kanalizacji do czasu jego realizacji.
5. W zakresie **systemów telekomunikacyjnych** oraz utrzymania i rozwoju terenów, budowli i obiektów telekomunikacji obowiązują następujące warunki w odniesieniu do podstawowego systemu zasilania i obsługi:
- 1) zaleca się rozbudowę sieci telekomunikacyjnej na terenie gminy, w zależności od możliwości terenowych i ekonomicznych, nowe urządzenia na sieci należy lokalizować w przestrzeni publicznej, centrale na działkach wydzielonych oraz w terenach nowej zabudowy - bez konieczności rozgraniczania terenu;
 - 2) nowe urządzenia infrastruktury publicznej związanej z łącznością należy lokalizować w granicach samodzielnych działek lub na obiektach w sposób wkomponowany w krajobraz, przy zachowaniu wszystkich wymogów lokalizacyjnych i formalno-prawnych.
6. Zapotrzebowanie w ramach **systemu zaopatrzenia w ciepło** realizowane jest na terenie gminy w ramach indywidualnych systemów ogrzewania. W związku z potrzebą ograniczania tzw. „niskiej emisji” i ochronę środowiska istotne jest zwiększenie wykorzystania ekologicznych – „czystych” i odnawialnych źródeł energii.
7. Ustala się, iż w zakresie systemów oraz terenów, budowli i obiektów infrastruktury innej, w przyszłych planach miejscowych możliwe jest uwzględnienie dodatkowych, nie wymienionych, systemów infrastruktury technicznej.

ROZDZIAŁ VII

OBSZARY ROZMIESZCZENIA INWESTYCJI CELU PUBLICZNEGO

1. INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM.

W ramach analizy uwarunkowań zostały zidentyfikowane oraz wskazane na **rysunkach nr IIA i IIB** następujące inwestycje służące realizacji celów publicznych o znaczeniu ponadlokalnym:

- inwestycja pn. „Budowa dróg ekspresowych, w tym S69” zapisana w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego,
- projektowana dwutorowa linia napowietrzna WN relacji GPZ Wiśła - GPZ Rajcza wskazana przez Enion S.A. departament w Bielsku Białej,
- planowany gazociąg wysokiego ciśnienia relacji Żywiec - Istebna, zapisany w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego,
- planowana inwestycja linii kolejowych dużych prędkości w trzech wariantach - modernizacja linii E 65.

2. INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM.

W ramach analizy uwarunkowań zostały zidentyfikowane następujące inwestycje związane z zamierzeniami inwestycyjnymi Gminy Milówka, przewidziane do realizacji i służące realizacji celów publicznych o znaczeniu lokalnym:

- Budowa kompleksu boisk sportowych w ramach programu „Moje Boisko - Orlik 2012 ” w gminie Milówka w Kamesznicy przy ul. Parkowej.
- Budowa szkolnego małego placu zabaw w ramach Programu „Radosna Szkoła” przy Szkole Podstawowej w Milówce.
- Kształtowanie centrum miejscowości Milówka poprzez budowę parkingu przy ul. Szkolnej w obrębie działek ewidencyjnych nr 4082, 4080/1, 4080/2, 4080/3.
- Zagospodarowanie centrum wsi Laliki poprzez budowę placu spotkań przed remizą OSP.
- Rozbudowy obiektów sportowych przy ul. Targowej w Milówce.

ROZDZIAŁ VIII

OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. W granicach Gminy Milówka nie występują obszary do obowiązkowego sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.
2. Nie wyznacza się również obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m².
3. W granicach Gminy Milówka, z uwagi na przyjęte kierunki rozwoju przestrzennego, nie wskazuje się konkretnych granic obszarów, dla których winny być sporządzone miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego ani nie ogranicza możliwości przystępowania do ich sporządzania.
4. Ze względu na stan zagospodarowania przestrzennego gminy w pierwszej kolejności powinny być opracowywane plany:
 - 1) dla obszarów nie objętych dotychczas planami miejscowymi, w celu zapobiegania zabudowywaniu obszarów na podstawie wydawanych decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowaniu terenu,
 - 2) dla obszarów, dla których studium wskazuje nowe tereny zabudowy wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze oraz gruntów leśnych na cele nieleśne, w szczególności dla terenów wyznaczonych jako strefa **ZURB-P** - potencjalnej nowej urbanizacji na schemacie stref urbanizacji na **rysunku studium nr IIA** oraz terenów wskazanych w rozdziale XI.

ROZDZIAŁ IX

KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

1. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

1. Do rolniczej przestrzeni produkcyjnej należą: grunty orne, uprawy polowe, łąki, pastwiska, uprawy sadownicze, ogrodnicze wraz z występującą zielenią śródpolną, drogami i ścieżkami śródpolnymi, sezonowymi ciekami powierzchniowymi, punktowymi obiektami infrastruktury technicznej, a także tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych oraz tereny zabudowy zagrodowej oznaczone w studium symbolami **R1**, **R2**, **R3**.
 - 1) Należy przyjąć, iż dalsze użytkowanie obszarów rolniczej przestrzeni produkcyjnej winno odbywać się w sposób racjonalny, mimo zróżnicowanego ukształtowania terenu oraz tendencji zanikania funkcji produkcji rolniczej.
 - 2) Funkcje produkcyjne przyjmuje się na zasadzie dotychczasowego przeznaczenia lub użytkowania terenów rolniczych, utrzymywanego jako tradycyjne formy upraw oraz element krajobrazu kulturowego, w celu zachowania równowagi i proporcji pomiędzy terenami o charakterze naturalnym - przyrodniczym i terenami przetworzonymi – zurbanizowanymi, dla których powinny obowiązywać następujące preferencje rozstrzygane jednoznacznie w przyszłych planach miejscowych:
 - a) ochrona gruntów przed zmianą przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne - urbanizacją,
 - b) zagwarantowanie dojazdów do poszczególnych pól drogami wewnętrznymi i dojazdowymi obsługowymi, w przypadku przecięcia przez planowane drogi publiczne rozłógów pól,
 - c) ograniczanie możliwości realizacji nowej zabudowy,
 - d) przeznaczanie terenów nie użytkowanych rolniczo na różne formy zieleni oraz pod zalesienia zgodnie z przepisami,
 - e) zachowanie równowagi i proporcji powierzchniowych terenów, na których następować będą zmiany przeznaczenia terenów rolnych pod tereny zalesień,
 - f) dopuszczenie realizacji nowych dróg publicznych oraz dróg wewnętrznych, a także przyległych do nich terenów parkingowych.
 - 3) W granicach terenów **R1** i **R3** dopuszcza się przeznaczenie odłogowanych terenów rolniczych na trwałe łąki nieprodukcyjne lub zalesienia, a także na zieleń nieurządzoną.
 - 4) Na gruntach rolniczych (niezależnie od ich obecnego sposobu użytkowania) dopuszcza się istniejące i nowe użytkowanie i zagospodarowanie, związane z funkcjami turystycznymi, sportowymi, rekreacyjnymi, z wyłączeniem zabudowy kubaturowej.
 - 5) W granicach terenów rolniczych należy dążyć do:
 - a) ochrony istniejącej zieleni wysokiej – leśnej i śródpolnej,
 - b) ochrony istniejących okazów zieleni – pojedynczych, grup lub alei,
 - c) wprowadzania nowej zieleni śródpolnej jako ochronę przed erozją gleb,
 - d) zagwarantowania obsługi komunikacyjnej z układu dróg wewnętrznych śródpolnych,

- e) utrzymania istniejących cieków o charakterze melioracyjnym lub retencyjnym z możliwością ich rozbudowy,
 - f) utrzymania istniejącej podziemnej sieci drenarskiej z możliwością jej rozbudowy,
 - g) utrzymania istniejących cieków wodnych powierzchniowych,
 - h) wyznaczania ciągów rekreacyjnych pieszo – rowerowych z zapewnieniem swobody poruszania się,
 - i) wyznaczania terenów użytkowanych sezonowo jako tereny sportowo-rekreacyjne bez możliwości ograniczania swobody poruszania się.
- 7) Na terenach rolniczej przestrzeni produkcyjnej mogą być przeprowadzone scalenia i wymiana gruntów w celu stworzenia korzystniejszych warunków gospodarowania, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.
- 8) W obszarach rolniczej przestrzeni produkcyjnej, proponowanych do prowadzenia produkcji roślinnej, polityka przestrzenna winna zmierzać do ochrony użytków rolnych oraz wykluczenia nierolniczych sposobów użytkowania terenu, łącznie z zakazem zabudowy niezwiązanej z prowadzeniem działalności rolniczej.
- 9) Na terenach przyległych do terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej w planach zagospodarowania przestrzennego należy przyjmować zasady zapewniające wzajemną niekonfliktowość. Zabudowa o funkcjach mieszkaniowych w sąsiedztwie powinna być lokalizowana tak, aby nie podlegała uciążliwościom pochodzącym od sąsiednich terenów rolnych. Należy przy tym przyjmować priorytet ochrony warunków kontynuacji produkcji rolniczej, w tym możliwości zmiany jej profilu oraz intensyfikacji.
- 10) Gospodarkę w obszarach rolniczej przestrzeni produkcyjnej należy prowadzić spójnie z zasadami zagospodarowania dla **obszarów przestrzeni zieleni** zawartymi w rozdziale IV.

2. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

1. Do leśnej przestrzeni produkcyjnej należą grunty oznaczone w ewidencji symbolem Ls, wraz z polanami, ścieżkami i drogami śródleśnymi, sezonowymi ciekami powierzchniowymi, będące terenami lasów państwowych lub lasów prywatnych oraz zalesienia, zadrzewienia, zakrzewienia, istniejące zabudowania i użytkowane rolniczo polany leśne, oznaczone w studium symbolem **L1 i L2**.
- 1) Przyjmuje się, iż dalsze użytkowanie obszarów leśnej przestrzeni produkcyjnej powinno odbywać się w sposób racjonalny, chroniący ich trwałe wartości, gwarantując utrzymanie równowagi i proporcji powierzchniowych pomiędzy terenami o charakterze naturalnym - przyrodniczym i terenami przetworzonymi – zurbanizowanymi, tym samym zachowując dla przyszłych pokoleń tradycyjny charakter gminy.
- 2) Z uwagi na kierunki zmian oraz wyraźną tendencję lokalnego zbliżania się zabudowy do granicy lasu, w celu ochrony ekologicznej i przeciwpożarowej terenów leśnych, dla działek budowlanych lub dopuszczonych pod zabudowę na mocy przyszłych planów i bezpośrednio przyległych do działek gruntów leśnych, należy ograniczyć możliwość zabudowy i zagospodarowania.

- 3) Dla zagwarantowania utrzymania i ochrony istniejących kompleksów leśnych (pod warunkiem, iż są lasami w rozumieniu ustawy o lasach) należy dążyć do:
- a) rozwoju ekosystemu leśnego poprzez uzupełnienie drzewostanu za pomocą gatunków rodzimych,
 - b) zachowania i ochrony łąk i polan śródleśnych jako specyficznego elementu kompozycji terenów leśnych,
 - c) ochrony istniejącej flory,
 - d) ochrony istniejących skupisk fauny chronionej,
 - e) utrzymania i korekty istniejących dróg wewnętrznych (śródleśnych),
 - f) wyznaczenia ciągów rekreacyjnych pieszych i rowerowych wzdłuż dróg leśnych.
- 4) Gospodarkę w obszarach leśnej przestrzeni produkcyjnej należy prowadzić spójnie z zasadami zagospodarowania dla **obszarów przestrzeni zieleni**, zasadami zachowania spójności przyrodniczej oraz zasadami ochrony przyrody zawartymi w rozdziale IV.

ROZDZIAŁ X

OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

1. W studium wyznaczono:

- 1) obszary szczególnego zagrożenia powodzią wskazane w „Studium określającym granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nieobwałowanych w zlewni Soły” wykonanym przez RZGW Kraków - obszary te podlegają zakazom i ograniczeniom wynikającym z obowiązujących przepisów;
- 2) strefę zagrożenia podtopieniami;
- 3) obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych, do których zaliczono:
 - a) osuwiska aktywne ciągle,
 - b) osuwiska aktywne okresowo,
 - c) osuwiska nieaktywne,
 - d) tereny zagrożone ruchami masowymi.

2. W granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią ustala się:

- 1) utrzymanie i utrwalanie terenów rolniczych lub zieleni nieurządzonej,
- 2) dopuszczenie zachowania istniejącego zagospodarowania i w miarę możliwości naturalnego krajobrazu,
- 3) dla wszystkich terenów zabudowy znajdujących w obszarach szczególnego zagrożenia powodzią ograniczenie możliwości nowej zabudowy w przyszłych planach miejscowych poprzez wyznaczenie linii zabudowy,
- 4) zakazy i ograniczenia wynikające z obowiązujących przepisów ochrony przeciwpowodziowej.

3. W granicach obszarów narażonych na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych ustala się:

- 1) wykluczenie lokalizacji nowej zabudowy i stworzenie warunków dla sukcesywnej likwidacji istniejącej zabudowy,
- 2) prowadzenie monitoringu na obszarach osuwiskowych,
- 3) wszelkie inwestycje powinny być poprzedzone badaniami geologiczno-inżynierskimi,
- 4) zagospodarowanie i odwadnianie terenów osuwiskowych - zgodnie z obowiązującymi przepisami.

ROZDZIAŁ XI

OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI

W Studium określa się obszary:

- 1) **Przekształceń** - oznaczające zmianę jakościową struktury przestrzennej, a tym samym stymulujące pozytywne procesy w strukturze społecznej gminy. Przekształceniami tymi są przekształcenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne. Na terenie gminy:
 - a) wskazuje się tereny rolne do przeznaczenia na cele nierolnicze:
 - tereny zabudowy mieszkaniowej oraz sportowej i rekreacyjnej, wyznaczone jako strefa **ZURB-P** - potencjalnej nowej urbanizacji na schemacie nr **IIA/3**,
 - tereny **A2.1.R1**, **A2.2.R1**, **A2.9.R3**, **B1.2.R1**, **B1.2.R3**, **B2.2.R3**, **B4.4.R3**, **B6.1.R1** do przeznaczenia na cele nieleśne - realizację przeznaczeń sportowo-rekreacyjnych (tras i wyciągów narciarskich wraz z zapleczem usługowym) o zasięgu ustalonym na etapie opracowywania planu miejscowego
 - b) wskazuje się tereny leśne: **A2.11.L1**, **B2.3L1**, **B2.1.L2**, **B8.4.L1**, **B8.8.L2**, **B8.13.L2**, **B8.19.L2** do przeznaczenia na cele nieleśne - realizację przeznaczeń sportowo-rekreacyjnych (tras i wyciągów narciarskich wraz z zapleczem usługowym) o zasięgu ustalonym na etapie opracowywania planu miejscowego.
- 2) **Rehabilitacji** - oznaczające przywracanie poprzedniej wartości obiektom lub przestrzeniom, obejmujące działania techniczne, ukierunkowane w szczególności na przebudowę struktury społecznej przestrzeni lub jej części dla powstrzymania procesu degradacji technicznej, poprzez wtórną do niej degradację społeczną. Rehabilitacja obejmuje takie pojęcia jak: rehabilitacja, rewaloryzacja i rewitalizacja.

Na terenie gminy Milówka **nie wyznacza się** konkretnych terenów rehabilitacji, należy je wyznaczać w zależności od potrzeb i możliwości finansowych zgodnie z aktualnym programem rewitalizacji lub programem odnowy wsi.
- 3) **Rekultywacji** - oznacza przywracanie wartości użytkowych i przyrodniczych terenom zdewastowanym i zdegradowanym przez działalność człowieka, przede wszystkim leśnym i rolniczym. Do działań rekultywacyjnych należą przede wszystkim zalesianie, przywracanie życia biologicznego na terenach pokopalnianych, wyrobiskowych.

Na terenie gminy Milówka **nie wyznacza się** terenów rekultywacji.

ROZDZIAŁ XII

STOSOWANIE STUDIUM W PRAKTYCE

1. REALIZACJA STUDIUM

1. Studium, z chwilą jego uchwalenia, staje się jednym z podstawowych narzędzi, służących do konsekwentnej realizacji długoterminowej polityki rozwoju przestrzennego i społecznego gminy, będąc jednocześnie wyrazem woli stanowienia prawa miejscowego.
2. Dokumentacja Studium wraz z pozostałymi funkcjonującymi w Urzędzie Gminy systemami informatycznymi winna stać się podstawą jednolitej cyfrowej bazy lokalnego systemu informacji o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzeni.
3. Ustalenia Studium nie wywołują bezpośrednich skutków finansowych dla budżetu gminy.
4. Bieżąca analiza realizowanej w oparciu o studium polityki przestrzennej gminy winna wprowadzać priorytety, co do kolejności wykonywania planów miejscowych lub zmian planów miejscowych,
5. Z uwagi na fakt, iż ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych, szereg zapisów studium ma charakter obowiązkowych ustaleń do bezpośredniego zastosowania w metodyce sporządzania przyszłych planów miejscowych, gwarantując tym samym bezpośrednią kontynuację zapisanych w studium kierunków rozwoju przestrzennego gminy. Są to:
 - przeznaczenia terenów, w dostosowaniu do potrzeb i specyfiki studium i planów Gminy Milówka,
 - struktura urbanistyczna gminy,
 - struktura terenów dróg i ulic publicznych, definiująca podstawowy i uzupełniający układ komunikacyjny,
 - struktura terenów przystosowana do rozwinięcia i uszczegółowienia w przyszłych planach miejscowych.
6. Wyznaczone w studium obszary i obiekty, które nie wynikają z obowiązujących w dniu uchwalenia przepisów, są obowiązujące, a te które są wskazane jako planowane lub projektowane wymagają uściślenia w przyszłych planach miejscowych lub innych dokumentach Gminy Milówka.

2. KONTROLA STUDIUM

1. Z uwagi na obowiązującą ustawową ocenę aktualności studium, należy prowadzić monitoring i bieżącą aktualizację graficzną i tekstową:
 - wniosków o zmianę przeznaczenia terenów,
 - wniosków o podział nieruchomości,
 - wydawanych decyzji administracyjnych o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego,
 - wydawanych decyzji administracyjnych o warunkach zabudowy i zagospodarowaniu terenu,
 - podmiotów gospodarczych aktualnie funkcjonujących w granicach gminy,a także, w miarę możliwości:
 - wydawanych pozwoleń na budowę, w koordynacji z organem administracji samorządowej,
 - informacji o obrocie nieruchomościami,

- informacji o terenach rolniczych i leśnych, dla których pozyskano dopłaty unijne.
- 2. Bieżąca aktualizacja winna być kontynuacją opracowań wykonanych dla potrzeb studium w ramach „uwarunkowań”, w formie jednolitego źródłowego materiału tekstowego, tabelarycznego i graficznego, wykonanego w standardzie cyfrowym, zgodnym z jednolitą cyfrową bazą lokalnego systemu informacji o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzeni w gminie Milówka.

3. AKTUALIZACJA STUDIUM

1. Określone w Studium zasady polityki przestrzennej mogą tracić swą aktualność w wyniku zmian ustawowych bądź podjętej przez Radę Gminy uchwały uznającej utratę aktualności studium w całości lub w części.
2. W wyżej wymienionych przypadkach winny zostać podjęte działania zmierzające do zmiany studium, bądź przystąpienia do opracowania równoważnego, z punktu widzenia obowiązującego prawa, dokumentu planistycznego.

ROZDZIAŁ XIII

UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ ORAZ SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM

1. OBJAŚNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ - WPŁYW UWARUNKOWAŃ NA USTALENIE KIERUNKÓW I ZASAD ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Rozwój gminy Milówka uwarunkowany jest przede wszystkim jej ukształtowaniem terenu i cechami przyrodniczo-środowiskowymi. Położenie poszczególnych miejscowości w dolinach Soły i jej dopływów i poprzedzielanie ich pasmami górskimi Beskidu Żywieckiego i Beskidu Śląskiego klasyfikuje ją jako typową gminę górską. Ponad 50% powierzchni gruntów gminy zajmują lasy, ponad 30% to użytki rolne. Następne 5% stanowią tereny zurbanizowane, a kolejne ok. 5% to rezerwa wynikająca z obowiązujących planów zagospodarowania przestrzennego.
2. Wpływ uwarunkowań na ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego zdiagnozowano w tomie I Uwarunkowania w rozdziale XVIII „Wnioski i wytyczne z uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego”.

2. SYNTEZA USTALEŃ STUDIUM

1. Planowany w studium rozwój Gminy Milówka ukierunkowany jest na:
 - 1) rozwój bazy turystycznej, obejmującej zarówno rozwój usług komercyjnych jak i komunalnych,
 - 2) poprawę dostępu do informacji o gminie, przez informatyzację na obszarze gminy oraz stworzenie bazy danych z niezbędnymi informacjami,
 - 3) wzmocnienie rangi centrum Milówki jako ośrodka gminnego koncentrującego życie społeczne i publiczne,
 - 4) wykorzystanie walorów środowiska przyrodniczego, obejmujące ochronę terenów cennych przyrodniczo, edukację ekologiczną i zwiększenie oferty turystycznej,
 - 5) kształtowanie krajobrazu kulturowego, obejmujące ochronę struktur osadniczych, krajobrazu wiejskiego, zabytków i tworzenie atrakcyjnych przestrzeni publicznych,
 - 6) utworzenie obszarów promocji kultury i krajobrazu, stanowiących przestrzenie zintensyfikowanych działań ochronnych, promocyjnych i aktywizujących,
 - 7) zdefiniowanie wyraźnych kierunków rozwoju poszczególnych miejscowości:
 - a) Kamesznica jako „geo i ekopark”,
 - b) Milówka jako „górskie miasteczko”,
 - c) Nieledwia jako „centrum sportów”,
 - d) Szare jako „wieś sielankowa”,
 - e) Laliki jako „wieś rekreacyjno-uzdrowiskowa”,
 - 8) utrzymanie i rozwój systemu przestrzennego gminy, poprzez określenie struktury przestrzennej, urbanistycznej i funkcjonalnej,
 - 9) utrzymanie obszarów nieurbanizowanych oraz obszarów zieleni położonych w obszarach zurbanizowanych, mające na celu zapobieganie niekontrolowanym procesom rozproszonej urbanizacji,

- 10) rozwój systemów komunikacji i transportu drogowego oraz systemu parkowania,
 - 11) rozwój systemów infrastruktury technicznej
 - 12) stymulowanie pozytywnych kierunków przekształceń w sferze społeczno - demograficznej, mające na celu rozwój identyfikacji społeczności lokalnej z gminą, zapobieganie niekorzystnym migracjom zagrażającym integracji społeczności lokalnej i powstrzymanie niekorzystnych procesów w strukturze demograficznej gminy,
 - 13) poprawę jakości życia mieszkańców.
2. Podstawą polityki przestrzennej Miłówki jest wielokierunkowy proces zmian mający za podstawę zrównoważony rozwój. W celu jego realizacji wyznaczono trzypoziomowy model struktury urbanistycznej, planowaną strukturę funkcjonalną oraz strukturę terenów zurbanizowanych - strefy urbanizacji, które stały się podstawą określenia kierunków i wskaźników zmian zagospodarowania oraz użytkowania w odniesieniu do poszczególnych wyznaczonych w studium terenów. Wyznaczono w studium tereny:
- 1) w odniesieniu do komunikacji:
 - dróg publicznych ekspresowych,
 - dróg publicznych głównych,
 - dróg publicznych zbiorczych,
 - dróg publicznych lokalnych,
 - planowanych dróg publicznych - pod drogę ekspresową S69,
 - kolejowe,
 - 2) w odniesieniu do zabudowy:
 - zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - zabudowy letniskowej,
 - zabudowy mieszkaniowo-usługowej,
 - zabudowy zagrodowej,
 - zabudowy usług komercyjnych,
 - zabudowy usług publicznych,
 - zabudowy usług sportu i rekreacji,
 - zabudowy usług turystyki,
 - usług obsługi komunikacji,
 - zabudowy produkcyjno-usługowej,
 - zabudowy infrastruktury technicznej,
 - zieleni urządzonej,
 - cmentarzy,
 - 3) w odniesieniu do terenów chronionych przed zabudową i niezabudowanych:
 - zieleni nieurządzonej,
 - lasów,
 - polan śródleśnych,
 - rolne,

- rolne z dopuszczeniem zabudowy,
- rolne z dopuszczeniem zalesień,
- wód powierzchniowych.